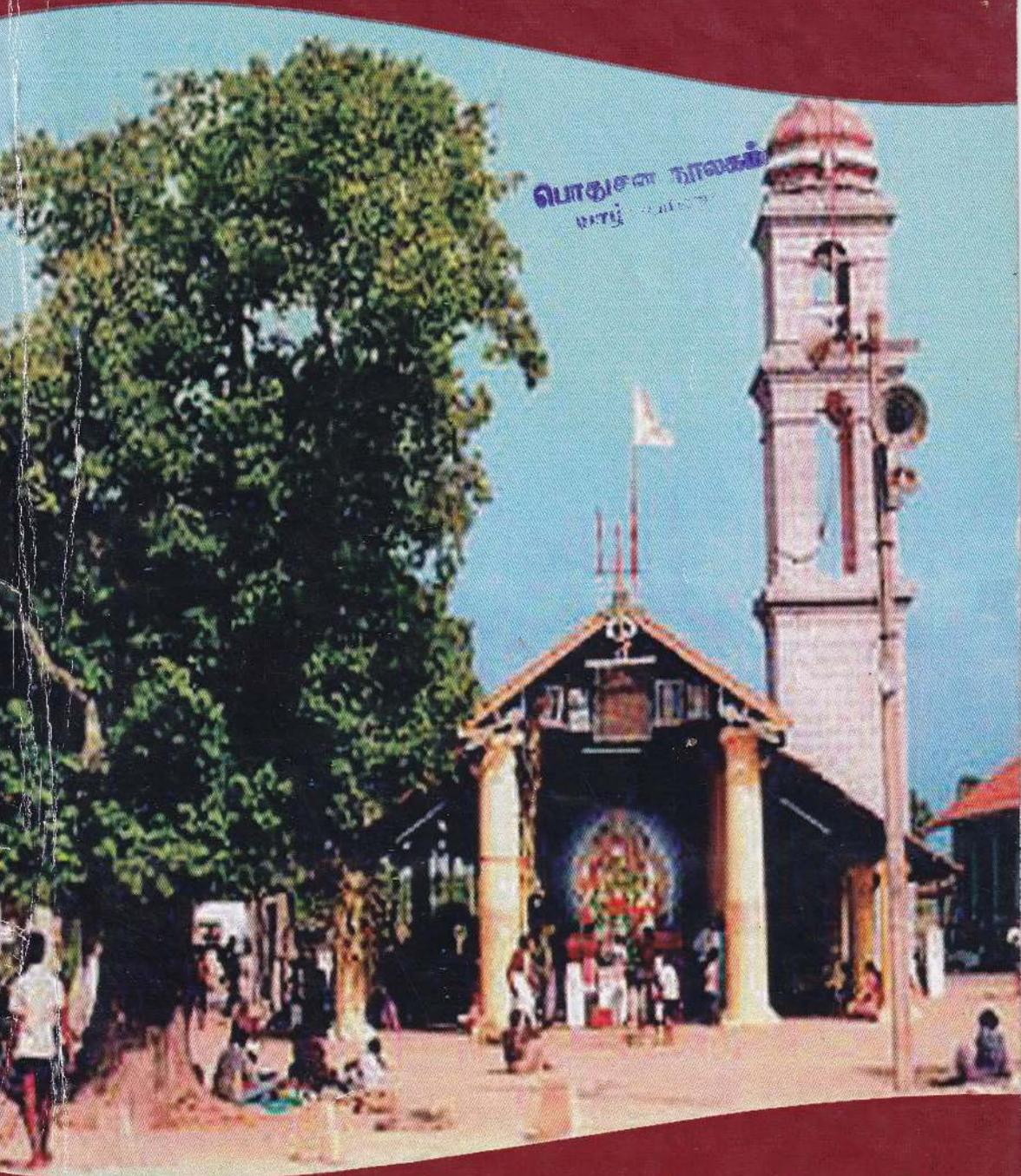

முதுபெரும் புலவர் "புலவர் கலாயுஷணம்"

"அமரர். திரு. வை. க. சிற்றம்பலம்"

(அளவெட்டி / இணுவில்)

அலர்கள் இயற்றிய பாடல்கள்

பதிப்பாசிரியர்:-எஸ். சிவானந்தராஜா

30.10.2018

வாகுசன நாலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

பொருளடக்கம்

01. தொகுப்புரை

02. நாறாவது அகவை வாழ்த்து

அ. சந்நிதியான் ஆச்சிரமப் பேரவையினர்

ஆ. பண்டிதர்.ம.ந.கடம்பேஸ்வரன்

இ. இந்துமன்றம்- ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை

03. துயர்பகிர்வு - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,

04. புலவர்.திரு.வை.க.சிற்றம்பலம் அவர்களது பாடல்கள்

1. கும்பழாவளையானை.... கீர்த்தனம்

2. சுவாமி விபுலானந்தர் பிள்ளையார் - நாண்மணிமாலை

3. ஏழாலை கருணாகரப்பிள்ளையார் - திருப்பள்ளி எழுச்சி

4. பண்டிதமணி நான்மணிமாலை

5. இணுவில் சிவகாமி அம்மை- திருவிருட்டை மணிமாலை

6. இணுவில் சிவகாமி அம்மை- திருப்பள்ளி எழுச்சி

7. அளவெட்டி - அலுக்கை ஞான வைரவர் பாமாலை

8. மிருசுவில் மகேஸ்வரியன்னை திருப்பொன்னூஞ்சல்

9. உடுவில் மாகாளி ஊஞ்சல்

10. இணுவில்- சிவகாமி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

11. ஆண்டிக்கேணி ஐயனார் நூலுக்கான வாழ்த்துரை

12. இணுவில்- சித்திரப் பெருமஞ்சம்

13. இணுவில் மஞ்சம் பற்றி சுவாமி விபுலானந்தர்

14. சிவத்தமிழ்ச்செல்வி- சைவத்தமிழ் ஆய்வு நூலக வாழ்த்துப்பாடல்

15. "இணையிலி" நூலுக்கான வாழ்த்துப்பா

05. தொண்டமனாறு - சந்நிதியான் ஆச்சிரம "ஞானச்சுடர்" வெளியீட்டில் பிரசுரமான 55 பாடல்கள்

06. கட்டுரைகள்- வை.க.சிற்றம்பலம்

1. சிவனடியார்கள்- அருள்ஒளி, 2004 ஆனி

2. ஸ்ரீஸுரீ.ஆறுமுகநாவலர்- அருள்ஒளி2003 மார்ச்சு

தொகுப்புரை

"புலவர்மணி" "கலாபூஷணம்", "முதுபெரும்புலவர்"
திரு.வை.க.சிற்றம்பலம் அவர்கள் (1914-2013) காலப்பகுதியில்
வாழ்ந்தவர். 1931-1970 காலப்பகுதியில் ஆசிரியர்பணியை மேற்கொண்ட
இவர்,

நான் மணிமாலை	-	4
மும்மணி மாலை	-	3
திரு இரட்டை மணிமாலை	-	3
ஒருபா ஒருபஃது	-	4
இணைமணிமாலை	-	1
போற்றிப்பத்து	-	1
இடர்களை பதிகம்	-	1
திருவருக்கமாலை	-	1
திருப்பள்ளி எழுச்சி	-	1
திருவூஞ்சல்கள்	-	3
பிள்ளைத்தமிழ்	-	3
அந்தாதி	-	1
கலம்பகம்	-	1

எனப் பலவகைப் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். இவற்றை விட ஏராளமான பக்திப்பாடல்கள், வாழ்த்துப்பாக்கள் பாடியுள்ளார். இவற்றிலே தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதியான் ஆச்சிரம- கலைபண்பாட்டுக்கழக வெளியீடான ஞானக்கூடரில் 1998- 2015 காலப்பகுதியில், தொடர்ச்சியாக இவரது முருகன் பாமாலைகள் பிரசுரமாகின. இப்பாடல்களில் சுமார் 80 பாடல்களுடன் மற்றும் சில

வாழ்த்துப்பாக்களையும் இணைத்து ஒரு தொகுப்பாக வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். கௌரவமாக முதலிடம் கொடுத்து, பாடல்களை பிரசுரித்த செல்வச்சந்நிதியான் ஆச்சிரம கலைப்பண்பாட்டுக் கழகத்திரைக்கு நன்றிகள்.

இதுபோன்ற ஏனைய பாடல்கள், வாழ்த்துக்கள், கட்டுரைகள் எமக்குக் கிடைக்கும் போது, மற்றுமோர் தொகுப்பை வெளியிட ஆவன செய்வோம்.

நன்றி

27.09.2018

எஸ்.சிவானந்தராஜா
இந்துக்கல்லூரி வீதி,
செட்டியகுறிச்சி,

பண்டத்தரிப்பு.

பொதுசன நூலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

பல்லவி

கும்பழாவளையானைக் கும்பிட்டு வாழ்ந்திடில்

குறைகளெல்லாந் தீருமே

- அளவை

(கும்பளா....)

சிறுபல்லவி

ஐந்துகரத்தானை அனைமுகத்தானை

தொந்தி வயிற்றானைத் தோப்புக்கரணமிட்டு

(கும்பளா....)

சுரணம்

அந்தநாள் பச்சிளநீர் செவ்விளநீராக்கியே

வந்தனைசெய் அந்தணர் சுப்பையர் மனங்களிக்க

சந்ததம் பூசைசெய்து சந்தோஷமடையச்செய்ய

எந்தையை மாவிடுதிட்டியில் கோயில் கொண்ட

(கும்பளா....)

முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர்

நான்மணிமாலை - 2015

நாற்பயன் - அறுசீராசிரியவிருத்தம்

உச்சிமேற் புலவர்புகழ் அடிகளார் நான்மணியின்

மாலை பூண்போர்

மெச்சியே முத்தமிழிற் சமயத்தில் மணம் வீச

மேவி வாழ்வார்

நச்சியே வடநூலில் ஆங்கிலத்தில் துறை மூழ்க

ஞாலம் போற்ற

அச்சநே ராணியா யரும்பிறப்பின் பெரும்பயனு

மடைவர் நன்றே

(வெண்பா. கட்டளைக்கலித்துறை, ஆசிரியப்பா, விருத்தம் ஆகிய 40 பாடல்களைக் கொண்டது)

யாழ்- ஏழாழையூர் அருள்மிகு கருணாகரப்பிள்ளையார் திருப்பள்ளி எழுச்சி- 1987

நீறுமெய்க் கலன்பொலி நின்மல வேடம்

நித்தலு நிலவமெய்ப் பத்திமை பொலிய

நாறுபூஞ் சோலைதழ் நன்மட வளாகம்

நானிலத் துயர்சிவ லோகம தாகப்

பேறுவே றருள்கரு ணாகரப் பிள்ளாய்

பேதையே மியாங்கள்செய் பிழைபெரி துள்ளாய்

ஏறுயர் விரிசடை யீசன்மா மதலாய்

எம்பொருட் டாற்பள்ளி யெழுந்தருளாயே

(11 பாடல்களையும், பாடல்களுக்கான விளக்கமும்)

பண்டிதமணி நான்மணிமாலை- 2002

சமர்ப்பணம்

திருமுருகன் பாதமலர்த்

தேனென்று நல்லூர்ச்

சேயோனைப் பாடென்ற

திருவாக்கால் பலநூல்

உருவாக்கி யுயர்வடைந்தீர்

உரைத்தவப் பெரியார்

உத்தமர்பண் டிதமணியை

நான்மணியால் தொடுத்து

பொருளாகப் பாடென்று

போற்றியவென் மனைவி

பொன்னம்மா இறைபாதம்

போய்ச்சாந்தி யடைந்தாள்

அருளரசி யவர்நினைவா

யிந்நூலை யியற்றி

அறிஞர்முனே சமர்ப்பித்தேன்

அருமறையாப் புணர்ந்தே

(வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை, ஆசிரியப்பா, விருத்தம் ஆகிய மய பாடல்களையுடையது)

இணுவையம்பதி - அருள்மிகு சிவகாமியம்மை

திருவிரட்டை மணிமாலை- 1992

சீரா ரினுவைச் சிவகாமி யம்மைமேல்

பேரா ரிரட்டை மணிமாலை- ஆராத

காதலினால் நான்பாடக் கப்பனைவி நாயகநீ

ஏத மின்றிக் காப்பா யினிது

(20 பாடல்கள் கொண்ட நூல்)

இணுவையம்பதி - அருள்மிகு சிவகாமியம்மை

திருப்பள்ளி எழுச்சி- 1992

சிந்திப்பார் சிந்தையில் தேனெனச் சுரந்து

தீவினை சென்றிடத் தெளிவுற நயந்து

வந்தனை யுடனுயிர் மலரடி யடைந்து

மன்னியே பேரின்ப வாழ்வினிற் குளிக்கும்

அந்தநற் பலனூற இந்தநல் லினுவை

அடைந்தன முன்னை அருள்சிவ காமி

பந்தனை யொழித்தே யெந்தமக் கருளும்

பார்ப்பதி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

(11 பாடல்களையுடைய நூல்)

அளவெட்டிகிழக்கு- அலுக்கை ஞானவைரவர்

பாறாலை- 2017

எண்ணியெண் ணித்தின மெம்பெரு மானுனை யேத்திப்பாடி

புண்ணியஞ் சேரவுன் பொன்னடி யுன்னியே பூவோடுநீர்

மன்னிட வேயிட்டு நாமங்கள் சொல்லி மணியடித்தே

உன்னருள் வேண்டினன் ஓர் தூல ஞான வைரவனே

(51 பாடல்களைக் கொண்ட நூல்)

யாழ். மிருசுவினார் கோயிற் குளம் மகேஸ்வரியன்னை

திருப்பொன்னாசல்

வேதங்கள் நான்கும் பவளக் காலாய்நாட்டி
விரித்த உபநிடதமாம் விட்டம் பூட்டி
ஓதுமா கமங்கள் தாம்புக் கயிறாய் மாட்டி
உயர்ந்த திருமுறைகளாம் பலகை நீட்டி
ஆதி பிரணவ பீடத் தமர்ந்திருந்து
அரியதாம் மிருசுவினார் கோயிற் குளம்
சோதி கொட்டிகை யம்மே யாடருஞ்சல்
சுபாஜினி மகேஸ்வரியே யாடர் பொன்னாசல்

உடுகவயம்பதி சொர்ணபஞ்ச விநாயகர்

கோவில் மாகாளி ஊஞ்சல்

கருதரிய பஞ்சமுகன் கோயில் தன்னில்
காலந் தவ-நாமலே பூசையேற்று
ஒருபெரிய வேம்பமர்ந்த நீயே முன்னம்
ஓதியநற் கோயிலிலே ஒருங்கமர்ந்தே
வருநாளில் கதவடைத்தேன் வைத்தாய் உந்தன்
வாக்குப்படி திருமுறைகள் பாடியேத்தி
திருவாயில் திறந்திடவே ஊஞ்சல் பாடித்
தெரிசித்தோம் காளியம்மமே யாடருஞ்சல்

இணுவையப்பதி - திருள்மகு சிவகாமியம்மை

பிள்ளைத்தமிழ்

தில்லைவா ழந்தணர்கள் சேர்ந்துவாழ் சிதம்பரத்தின்

சிற்சபைபோல் அமைந்த சபையில்

திருநீறும் ஐந்தெழுத்தும் போற்றும்சிவ னடியார்கள்

சிறந்து மிளிர்ந்த தமைந்திருக்க

நல்லசிவ அந்தணர்கள் நாடி வேதம் முழங்க

நாடிமங் கல மிசைக்க

நவிலமுது முக்கனிகள் படையலிட்டு ஏத்திட

நறியவமு ததனை யேற்றும்

எல்லவரும் போற்றிட இனியசிறு குழந்தையே

எழில் ஊஞ்சல் கைப்பிடித்தே

எம்தெய்வம் பார்வதி மீனாட்சி விசாலாட்சி

என்றோத அடியேன் போற்ற

புன்னகையின் மடவார்மலி இணுவைச்சிவ காமியே

பொன்னூச லாடி யருளே

புராணேதி காசம்புகழ் பொன்மனச் செல்வியே

பொன்னூச லாடியருளே.

(100 பாடல்கள் -கையெழுத்துப் பிரதி)

”ஆண்டிக்கணி ஐயனார்புராணம்” நூலுக்கான

வாழ்த்துகரை- வை.க.சீற்றம்பலம்

நூலாசிரியர் - பண்டிதர்.க.மயில்வாகனம்

கார்நிறமும் செஞ்சடையும் கதிர்வீசும் கண்ணும்

கரத்தில்முச் சூலமுடன் கடும்பார்வை யுடையான்

பார் விளங்கு பாவையராம் பூரணைபுட் கலைமார்

பாசமுடன் மருங்குடையான் பண்பன் பணிவார்க்கு

பேர்பெரிய செல்வமெல்லாம் பிறங்கவைக்கும் சீலன்

பேரிடரைப் புரிந்தார்வரப் பேணியணைத் திடுவான்
சீர்பெருகு காரைநகர் சிறக்க வைக்கும் ஐயன்
சிறப்பெல்லாம் புராணமதிற் சேரவைத்தான் புலவன்
(9 பாடல்களில் இது ஐந்தாம் பாடல்)

இணுவில் பெரிய சந்நியாசியாரால் கட்டப்பெற்ற

சித்திரப் பெருமஞ்சம்

இந்த மஞ்சம் எங்கள் மஞ்சம்
இணுவில் மஞ்சமே
ஈழ நாட்டில் என்று மில்லா
இனிய மஞ்சமே.
கந்தன் முதல் பவனி வந்த
காட்சி மஞ்சமே
கருத்துடனே அன்பர் போற்றும்
கனக மஞ்சமே
பெரிய கந்த சாமி கோவில்
பெரிய மஞ்சமே
பெரிய சந்நி யாசியார் பேர்
பிறங்கு மஞ்சமே
கலைக ளெல்லாம் சிலைகள் சொல்லிக்
கரைக்கும் மஞ்சமே
காவலரும் பாவலரும்
காணும் மஞ்சமே
கள்ள மிலா உள்ளத்திலே
கந்த னிருந்து
கடிவாள மாம் மனதைக்
கையிற் பிடித்து

துள்ளி யெழும் பஞ்சப்புலப்

புரவி யடக்கி

தூயதிரு வடிசேர்க்கும்

தூல மஞ்சமே.

தைப்பூசத் திருநாளுக்

கேற்ற மஞ்சமே

சண்முகனார் பூவுலகில்

தங்கும் மஞ்சமே

எப்போதும் தப்பாமல்

எழுந் தருளியே

இணுவிலுக்கோர் வான்புகழை

ஈட்டும் மஞ்சமே

வை.க.சிற்றம்பலம்

முத்தமிழ் விந்தனர் விபுலானந்தர் மஞ்சந்தை தரிசிந்தமை பற்றி....

யாழ்நகர் வந்து இணுவை யடைந்து

தவத்திரு வடிவேற் சுவாமிக ளுடனே

கலைப் பொக்கிஷமா மஞ்சங் கண்டு

மலைத்து நின்று மகிழ்ந்துபா ராட்டி

இங்கித னைப்போல் எங்கும் இலையென்று

அதனைச் செய்வித்த அருளாள ரான

பெரியசந் நாசியா ரரிய சமாதியை

கண்டு வணங்கி நின்று எமக்கும்

நன்றருள் செய்தே நாடிச் சென்று.....

அடிகளார் நான்மணிமாலை

யாழ்ப்பாணம் இணுவிலார் வாசகர் அளவையூர் அறிஞர்
கலாபூஷணம், புலவர்மணி

திரு. வை. க. சிற்றம்பலம் அவர்களின்

நூற்றாண்டு அகவை நிறைவையொட்டி

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை

இந்நூல் மனோஹத்தினர் மனோஹந்நூல் நூல்கிய

வாழ்த்துப்பொ

இன்றமிழ்ப் பாக்கள் நன்றே

இயம்பிடும் புலவர் மணியாம்

நன்றறி சைவம் வாழ

நயமிகு சேவை நல்கும்

தண்டமிழ்ப் புலவர் எங்கள்

சிற்றம் பலவனார் என்றும்

மண்டிணி உள்ள மட்டும்

மகிழ்வுடன் வாழ்க வாழ்க

காலத்தின் கொடையாய் எங்கள்

கவினள வைப்பதி பிறந்து

ஞாலத்தார் போற்றும் நல்ல

இணுவையில் வாழ்வு கொண்டீர்

சாலத்தான் ஞானச் சுடரில்

சந்ததம் பாக்கள் நல்கி

வாழநல் வழிகள் காட்டும்

வள்ளலே வாழ்க வாழ்க

கதவ

கண்ட் முதுபெரும்புலவர்

16.09.2013இல்

அகவை 100இல் தடம்
பதிக்கும் முதுபெரும்
புலவர் கலாபூஷணம்
வை.க. சிற்றும்பலம் ஐயா
அவர்கள் எல்லா நலமும்
பெற்று நீழி வாழ
சந்நிதி வேற் பெருமானை
வேண்டுகுதல் செய்கின்றோம்.

சுபம், சாந்தி!

சந்தியாஜ் அச்சிரமம்
பேரகையர்.

புலவர்மணி வை.க.சிற்றம்பலம் அவர்களின்
நூறாவதாண்டு வாழ்த்துப்பா
பேறெல்லாம் பெற்றுயர்ந்து பொலிந்து வாழ்க

திணை - பாடாண்

துறை - வாழ்த்தியல்

நேர்சை வெண்பா அந்தாத்

சீரமைந்து நூறுகாணும் செம்மைசேர் வாழ்வினைப்
பேறுடையார் தாமே பெறுவராம் --- உருலகில்
சிற்றம் பலம்மையா செய்தவத்தால் நாளெலாம்
உற்றார் நெடிதாய் உயர்ந்து.

உயர்ந்த நெடுவாழ்வு நூறினும் மேல்,தாம்
பெயர்பல நாட்டும் பெரியார் --- அயராமல்
கண்ணியம் பேணிக் கருதுபுகழ் காக்கும்
திண்ணியர் என்பார்க்கும் தேர்ந்து.

தேர்ந்தநுண் நூலறிவு சேர்ந்த புலமையும்
ஆர்ந்தபண் பாக்கம் அமைதி ~~கேர்ந்து~~ ~~கேர்ந்து~~
லறியாத மாண்பாம் நினைவாற்றல் செய்கைத்
திறப்பாடும் வாழ்வாக்கும் தேர்ந்து.

தேர்ந்தும் அறம்பேணி செய்யும் செயல்நினைந்
தோர்ந்தும் அறிவால் உலகோம்பி நேர்ந்தசீர்ப்
பாரிடைப் பேறெலாம் பெற்றுயர்ந்து பண்புகளாற்
பேருயர வாழ்க பொலிந்து

பொலிந்த புலவர் மணியேநின் 'பா' க்கள்
நலிவெல்லாம் நீக்கி நயமாய்க் --- கலியுலகின்
பொய்ம்மை விலக்கிப் பொலிவுட்டி நன்னெறிக்கண்
உய்ந்திடச் செய்யும் உயர்ந்து.

வாழ்த்தி வழங்குபவர்,
பண்டிதர். ம.ந.கடம்பேசுவரன். M.A. (மதுரை)
வருகை விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

சிந்துபுரம்,
வட்டுகோட்டை

என்றும் எம்முடன்...

முதுபெரும்புலவரும் மரபுக் கவிஞருமாகிய திரு வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள் 02.11.2015 திங்கட்கிழமை இறைவனடி எய்தமையாய்ந்து சந்நிதியான் ஆச்சிரமமும், சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை யினரும் குறிப்பாக ஞானச்சுடர் வாசக அன்பர்களின் சார்பிலும் ஆழ்ந்த துயரறுவதோடு அவரது ஆத்மா எல்லாம் வல்ல சந்நிதி வேற்பெருமானது பாதாவிந்தங்களை அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதோடு அமரரின் குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

-சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்-

முதுபெரும் புலவர் வை. க. சிற்றம்பலம் அவர்களது
வாழ்த்துரைப் பாடல்

வீநாயகப் பெருமான்

திங்களும் நதியுந் கொன்றைச்
சிவசிரா னுமையி னோடு
எங்கணு மிடர்கள் துன்ப
மேகிட நோக்க வந்த
ஐங்கரன் திருத்தாள் தன்னை
அன்புடன் போற்றி னேனே
பங்கயச் செல்வி தங்கப்
பாவையைக் காக்க வென்றே.

சிவபெருமான்

ஒன்றுமாய்ப் பலவு மாகி
உலகெலாம் படைத்துக் காக்கும்
பொன் திகள் கங்கை வேணிப்
புராணனை ஏத்தினேனே
நன்றிசே குலக முய்ய
நல்லபல் தருமஞ் செய்யும்
குன்றுநேர் புகழ்சேர் கொற்றக்
குமாரியைக் காக்க வென்றே.

நீருவருட் சக்தி

காலமுங் கால மல்லா
ஞாலமும் வானும் எங்குஞ்
சாலவே தானாய் நிற்குஞ்
சக்தியைப் போற்றி னேனே
ஏலவே அப்பாக் குட்டி
இனியதாய் தையற் பிள்ளை
சீலமாய்ப் பெற்ற மேலாஞ்
செல்லியைக் காக்க வென்றே.

நீருமால்

செந்திரு மறுமார் புள்ள
 தேவனாய் உலகங் காக்கும்
 அந்திவான் நில வண்ணன்
 ஐயனையேத்தி னேனே
 சிந்தனை முழுதுந் தேவி
 துர்க்கை பால் வைத்திருக்கும்
 வந்தனைக் குரிய தங்கம்
 மா தனைக் காக்க வென்றே.

பிரம தேவர்

கலைமகள் தொழுந் னாகிக்
 கலந்துவ கம் படைக்கும்
 தலைமைசேர் திசை முகன்றன்
 தாள் மல ரேத்தி னேனே
 நிலையெலா முலகம் நோக்கி
 நினைத்திட வாழ்ந்து காட்டும்
 சூலமகள் தங்கம் அப்பாக்
 குட்டியைக் காக்க வென்றே.

வைரவ மூர்த்தி

பிரமனார் தலையைக் கிள்ளிப்
 பிறங்குமுச் சூல மேந்தும்
 பரமனாம் வைரவன் றன்
 பதமலர் போற்றி னேனே
 உரமுற சிவத்தைச் சக்தி
 குமாரை உள்ளத் தேத்தும்
 தரமுயர் தங்கம் மாவாம்
 தாய் தன்னைக் காக்க வென்றே.

முருக மூர்த்தி

பாலொழு சூம்மு கத்தின்
 பாலனை முருகன் தன்னை
 வேலினை ஏந்தி னான் தன்
 விரைமலர்த் தாள் பணிந்தேன்
 கோலமாய் வாணா ளெல்லாங்
 சூம்பிட்டித் துர்க்கா கோயில்
 சாலவே நடைபெ றச்செய்
 தையலைக் காக்க வென்றே.

8473(P)

துர்க்காதேவீ

வேதவா கமத்துக் கேற்ப
 விளங்கிடும் கோயில் தன்னில்
 சோதியாய் மூலம் வைகுந்
 துர்க்கையைத் தெழுது நின்றேன்
 நீதியால் ஔவை யீந்த
 நெல்லியங் கணியுய்த் தென்றும்
 ஒது துர்க் காது ரந்த
 ரிதனைக் காக்க வென்றே.

இலட்சுமி தேவீ

செங்கம வத்தி வன்றிச்
 சீருறும் யாவைக் கண்ணும்
 தங்குபாற் கடல்மர்ல் மார்பூர்
 தாயினைப் போற்றி னேனே
 கங்குலும் பகலு மெல்லாக்
 காலத்துஞ் சேவை செய்யுந்
 தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி
 தையலைக் காக்க வென்றே.

ஐயனார், இந்திரன், தேவர்

சப்தமாதர், ஏனையோர்
 ஐயனா ரமரர் கோமான்
 அருஞ்சப்த மாத ரோடு
 தெய்வமுப் பதுமுக் கோடி
 தேவரைப் போற்றி னேனே
 உய்வகை யன்ன தானம்
 உயர் கல்வி சமயந் தர்மம்
 மெய்வகை போற்றுந் துர்க்கா
 துரந்தரி தன்னைக் காத்தற் கே.

நலைமகள் தேவீ

வேதங்கள் திரு முறைகள்
 யிகுகல்விக் கருவூ லங்கள்
 போதஞ்செய் புலவர் நாலில்
 புகலும்வா ணியைப் பணிந்தேன்
 பேதலில் பெண்ணில் மேலாய்ப்
 பேசீடுந் தெய்வ மாகிச்
 சாதனை புரியு பொன்னைத்
 தையலைக் காத்தி டென்றே.

சமயகுரவர் சந்தானகுரவர்

சண்டேசுரர்

நீற்றொடைந் தெழுத்து மென்றும்
நிலவச் செய் குரவர் தம்மை
சாற்றுசந் தானா சாரி
யார்களை வணங்கி மேலும்
போற்றுசண் டசர் தன்னை
பொன்னடி தொழுதே நேத்தி
தோற்றுந்தங் கம்மா வென்னுந்
தோகையைக் காப்பீ ரென்றே.

பல்லாண்டு வாழ்த்து

உலகெலாந் தானாய் நிற்போன்
என்தன துள்ளக் கோயில்
நிலவீடும் வகையா லிந்த
நீள் சுடர்ச் செய்யுள் மாலை
குலவீடும் வகையாற் பாடிக்
கும்பிட்டே னானா லன்னை
வலமுறப் பலத்தின் மேலி
வாமும்பல் லாண்டு தானே.

வள்ளுவம்

நிலையிற் பிரியா தடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது.

சுளவெட்டி.

புலவர் வை. க. சிற்றம்பலம்

சிவந்தமிழ்ச் செங்கி னைவத் தமிழ் ஆய்வுநூலகம்
திருப்புகழிதாழ் சிறப்பு மலர்

07.01.2002

உ
சிவமயம்

இணுவையூர் முதுபெரும்புலவர்
கலாபுஷணம் புலவர்மணி
வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்
இணையிலியென்றும் இணுவையூரின்
வாழ்வும் வளமும் நூலுக்கு எழுதி வழங்கிய
வாழ்த்துப்பா

1. ஆதியாம் வரலா றுடைய அரும்புக ழிணுவை பற்றி
பேதியா தியல்பை யெல்லாம் பெருமைசேர் நூலாய்த்தந்த
நீதிசா ராசிரியர் நேர்மையார் சீவலிங்கத்தை
சோதியாம் இறையை ஏத்தி சுருதிபோல் வாழ்த்துவேனே
2. ஆலயம் பலநிறைந்த அரும் பெரும் இணுவை யூரில்
சாலவே அந்த நாளில் திண்ணைப் பள்ளிகளாம் இன்றோ
மேலதாம் மகளிர் கல்லூரி மத்தியகல் லூரியோடு
சீலமாம் இந்துக் கல்லூரி செவ்விதாம் மிந்நூல் சொல்லும்
3. அறிவின்ற கலாநிதிகள் வைத்திய கலாநிதிகள்
நிறைந்தபே ராசிரியர் நிகரில் பட்டதாரிகள்
சிறந்து பயின்ற ஆசிரியர் செல்வந்தர் தொழிலதிபரை
குறைந்திடா தளந்து காட்டிக் குவித்திடும் நூலே வாழ்க.
4. நுண்கலை நடனம் கூத்து வல்லவர் இசை மேதைகள்
பண்புசேர் குழல் சைப்போர் பலபல வாத்திய காரர்
எண்டிசை அறிஞர் போற்றும் இசைவல்லோர் பிரசங்கிப்போர்
தொண்டர்கள் அடியார்பற்றி தொடுத்திடும் பெரிய நூலே
5. முன்னைநாள் புலவர் சட்டம்பி மாருடன் புராணகாரர்
பின்னைநாள் கலைவிஞ் ஞானப் பெருமைசேர் பட்டம் பெற்றோர்
பொன்னான பண்டிதர்கள் வித்துவான் சைவப்புலவோர்
மன்னர்போல வாழும் அந்தணர் குருமாரைக் கூறும் இந்நூல்

6. மறைந்துமே மறையாதுள்ள மாபெரும் புலவர் பற்றி சிறந்ததாம் மஞ்சள் செய்த சீலர்பெருஞ் சந்நியாசியாரை இறைஞ்சும் சீவகாமி யம்மன்கோயில் கோபுரஞ் செய்வித்த அறந்திகழ் சாத்திரம்மா அவரையும் இந்நூல் கூறும்
7. அந்தணர் கவிஞர் கலைஞர் அறிஞர் வீரமணி ஐயர் சிந்தனை தவிலின் மேதை தட்சிணா முர்த்தியோடு பந்தமில் வடிவேற் சுவாமி பண்ணிசை கந்தையாவும் விந்தையாம் நடனஞ்செய்த சுப்பையாவையும் இந்நூலிற் கண்டேன்
8. அருமையாம் இந்நூல்தந்த ஆசிரியர் சீவலிங்கத்தை உரிமையாய் நாமும்போற்றி ஒவ்வொரு நூலை வாங்கி பெருமையாய் அன்னார் மேலும் மேலும் பல நூலைச் செய்ய ஒருமையாய் உதவிசெய்யும் உங்களை நான் வாழ்த்துவேனே.
9. சிறந்திட இணுவை யூரின் சிறப்பெல்லாம் காட்டும் நூலை திறம்பட எழுதித் தந்த செம்மலாம் சீவலிங்கத்தை நிறைந்திட எதிர் காலத்தார் நெஞ்சிடை சிந்தித்தேத்த மறந்திடா வகை நெஞ்சார வாயார வாழ்த்தினேனே.

வணக்கம்

கலாபுஷணம் புலவர்மணி

வை.க.சிறற்றம்பலம்.

2013

இந்த ஆண்டில் தமது 99 அகவையை நிறைவு செய்து நூறாவது பொற்கால அகவையில் காலடி பதிக்கும்

புலவர் ஏறாவார்.

இவரின் இவ்வாழ்த்துப் பாவால்

இந்த நூலும் பெருமையில் உலா வருகிறது.

வித்தகனே சந்நிதவேந் பெருமானே

கந்தா என்றே காலை மாலை
வந்தே யுன்தன் கோயில் நாங்கள்
காத்திருப்ப துன்தனக்குத் தெரியாதோ அன்றி

காதேயா றிரண்டுங் கேட்க
நாயேன் சொல்லும் நாலு வார்த்தை
கனிவாய்க் கேட்க உந்தனுச்சூப் - பிடியாதோ

என்தன் சிந்தை கோயிலாக்கி
கந்தா என்று உனையழைத்தே
எப்பொழுதும் காத்திருத்தல் தெரியாதோ
என்னபட் டாலும் பட்டும்
என்னை நம்பிக் கெட்டாருண்டோ
என்று எம்மை அநாதரவாய் விடலாமோ

பந்தம் நீங்க வீடுநல்க
பகையை வெல்ல பத்தர்கணம்
பார்த்து ஏத்த மூலவேலாய் பதியாம் நிற்பாய்
பம்பரம் போல் நாங்கள் படும்
படமுடியாத் துன்ப மற
பச்சை மயில் மீதிலேறி வரவேண்டும்.

இந்த நாடே யன்றி வேறே
எந்த நாட்டினரும் நினைத்தால்
ஏகியவர் துன்பந் துடைப்பாய் எமையும் பார்ப்பாய்
எத்தனையோ அற்புதங்கள்
மெய்த்தத்தினம் மேவியாடு
வித்தகனே சந்நிதியிற் பெருமானே.

முதுபெரும்புலவர்,
கலாபூஷணம் ஆசிரியர்
வை. க. சிற்றம்பலம்.

திருவருள் சுரக்க வேண்டினமே

ஆறொரு பாலும் கடலொரு பாலும்
அமைந்திடும் சந்நிதிக் கோயில்
ஆதிமூலத்திலே ஆறுமுகா வுன்
அழகிய வடிவேலும் பிறங்கும்

பேறென அடியார் பிறங்கிடும் வேலில்
பெரும் பெயர் உன்தனைப் போற்றி
பெரும் புகழோடு அலங்காரம் பாடி
பெட்டன் அடிபணிந் திடுவோம்

ஆரணம் போற்றும் சந்நிதி யாயுன்
அற்புதத் தாலெமக் கினிய
அருள்வர மெல்லாம் பொருளெம் பிறங்க
அள்ளியே தந்தருள் பணிந்தோம்

தாரணி மார்பா சண்முக நாதா
சந்நிதி யமர்ந்திடு முருகா
சங்கரன் மகனே ஐங்கரன் சோதரா
அருளுடை யடியவர்க் கரசே

வாரணக் கொடியுடன் வள்ளிக்கொடி போடு
மரகத மயிலேறி நீயே
வாதையாய்ச் சேவற் கொடிவீசி யெம்முள்
வரவேண்டும் வரவேண்டும் ஐயா!

பூரண மோதகம் பாலமு தோடு
பொன்தினை மாவிளக் கிட்டோம்
புண்ணியனே யெங்கள் கண்ணியா வுன்தன்
புனிதமாம் சரணடி நாமே

சீரணி சந்நிதி சைவப் பேரவையோர்
செய்திடும் அன்னக் கொடையை
சிறப்புடன் என்றென்றும் செய்திட நீயே
திருவருள் சுரக்க வேண்டினமே.

புலவர்மணி,
கலாபூஷணம்
ஆசிரியர்

வை.க. சிற்றம்பலவனார்

சந்நிதிக் கந்தவேளே

முந்திநான் அடிக்கடி

முருகா குகா வென்று
முற்றுமுன் தலத்தில் வந்து
முதற்பூசை யோடுநல்
லடியார்கள் பூசையும்
முற்றுமே கண்டு களிப்பேன்

அந்தநா ளிளமையும்

கைதர வாகனமு
அளிக்கவதில் வரவும் வைத்தாய்
அதுவன்றி ஆச்சிரமத்
தடியாரின் கூட்டத்திலும்
அடியேனை யாளாக்கினாய்

இந்தநா ளுன்றினைவும்

என் நினைவு மொன்றாக
இருப்பதுங் கண்டு கொண்டாய்
இத்துணைச் சந்நிதி
முருகனே யெனையாளும்
ஈசனே எனது மனதில்

வந்தூந் இடங்கொண்டு

என்மனதில் இன்றும்வர
வள்ளலே வேண்டுகின்றேன்
வளங்கொண்ட தொண்டைமா
னாற்றயலில் கோயில்கொள்
வாசனே கந்தவேளே!

முதுபெரும்பலனா
கலாபூஷணம் ஆசிரியம்
வை.க. சிற்றம்பலம்

**சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில்
முருகேச சுவாமிகள் குருபூசை 03.04.2009**

மணியோசை கேட்கு தம்மா- சந்நிதியில்
மணியோசை கேட்கு தம்மா
பணிவான முருகேச சுவாமி குருபூசை நாள்
மணியோசை கேட்கு தம்மா

மயில்வா கனஞ் சுவாமி மாநினைவு மண்டபத்தில்
முருகேசச் சுவாமியார் குருபூசை
மதிக்கும் மோகனதாஸ் சுவாமியார் நடாத்தும்
மனமார்ந்த முருகனருள் குருபூசை

வருங் காலஞ் சிறப்பாகப் பெருங்கால மாயமைய
முருகேசச் சுவாமிகளின் குருபூசை
இரும்பான மனமெல்லாம் கரும்பாகக் குழைவிக்கும்
முருகேசச் சுவாமிகளின் குருபூசை

கோயி லடியா ரெல்லாம் கும்பிட்டு வந்திருக்கும்
குருநாதன் அன்னமிடுங் குருபூசை
கோடையிடி மத்தளமும் குலவும் சுருதி வாத்தியமும்
குமிறிடவே பிரசங்கஞ்செய் குருபூசை

சந்நிதிஆச்சிரமச் சைவப்பண் பாட்டுக் கலை
சபையோர்கள் நடாத்துகின்ற குருபூசை
சன்மார்க்க ஸீதரனும் அன்னைதாசனும் செய்த
சங்கீத கதாப்பிரசங்கக் குருபூசை

சந்ததமும் முருகனைச் சிந்தைசெயும் மோகனதாஸ்
சாமியது சங்கீதம் மழைமுழகி
வந்தனைசெய் தடியார்கள் சிந்தை பறிகொடுத்த
மகான் முருகேசச் சாமி குருபூசை

கந்தனுக்கு விருப்பமான அன்னதான மிட்டவனின்
கால்மலரில் அடியார் தொழும் குருபூசை
காசினியில் மக்களெல்லாம் கண்டுகேட்டு அவனைப் பாடும்
கந்தனது ஆச்சிரமக் குருபூசை

ஆச்சிரமம் முட்டமுட்ட அடியார்கட் கன்னமிடும்
ஆறுமுகன் சந்நிதியான் குருபூசை
அடுத்தடுத்து அன்பர்கூட்டம் அத்தனைக்கும் தளராமல்
அருளியைந்து தொண்டர்புரி குருபூசை

அருள்முருகன் பணியாக அயராது மாலைவரை
அன்னமிட்டு விரதப்பணி அனைத்துஞ் செய்து
அயராது தொண்டு செய்யும் அத்தனை அன்பரையும்
ஆச்சிரமத் தார்களையும் வணங்கி ஏத்துவோமே.

அன்பன்- முதுபெரும்புலவர்மணி கலாபூஷணம், ஆசிரியர்
வை.க. சிற்றும்பலம் அவர்கள்

சந்நிதி, தமிழர் வ்ருமானே!

நீலக்கடல் போலே மயிலினில்
 நிலைகொள் கதிர் போலே ஏறியே
 பாலக் கும ராவடி வேலுடன்
 வரவேணும் - எங்கள்
 பதியாகிய சந்நிதிக் கோயில்நின்
 கதியே பெற அன்பர்கள் கூட்டமே
 பழகுந் தமிழ் பாடி வருவதை
 அறிபாயோ

காலைக்கடன் முடித்தே யவர்களும்
 வேலைத் தலம் எதிலும் மேவினும்
 கனகா முத்துக் குமரா வென்பதும்
 காணாத தேனோ! இந்தக்
 காசினிதொழும் திருப்பரங் குன்றிலும்
 மேவும் செந்தார் ஆவினன் குடியிலும்
 கதிர் ஏரகம் குன்று தொறாடிடும்
 கதிர்காமனே

மேலும் பழ முதிர்சோ லையிலும்
 ஞால மெல்லாம் அர்ச்சித்து ஏத்திட
 நின்றே யவர்க் கருளிட காட்சிசெய்
 நிமல மூர்த்தியே! நின்னை
 நினைப் போடென்றும் நெஞ்சே யுருகிட
 வினைப் பேயெல்லாம் அன்றே யகலிட
 நிறையத்தமிழ் பாடென் றடியேனை
 நெறிப்படுத் தினாய்

கோல மெல்லாம் மாறிப் போயினும்
 கால மெல்லாம் வெறிதே கழியின்உள
 கோயில் செல்வச் சந்நிதி யுந்தனை
 கோடி யன்பர்கள்
 சுவலய மெல்லாம் கும்பிட் டேந்திட
 நலமிக வென்றும் அன்னம் பாலிக்கும்
 கோடி யடியாரின் சுவாமி சந்நிதி
 வரவேண்டினேனே.

முதுபெரும்புலவர்
 கலாபூஷணம், ஆசிரியர்
 வை.க. சீற்றும்பலவனார் அவர்கள்.

நல்லறிவைத் தூ சந்நிதியீ வ்யூமானே!

ஆற்றங்கரை ஒருபாலாய் அலைகடலே ஒருபால
அரியவிமானக் கோயிலில் வைகி - வணங்கும்
அடியார்கள் குறைதீர் வடிவேலை ஏந்தி ஏந்தி
ஆறுமுகா ஓடி நீ வா

மாற்றமான இந்தக் காலம்
வாமுமக்கள் உன்னை நம்ப
வாழ்வதை நீ அறிந்திருந்தும் - நீயே
வரும் வழியே விழிவைத்து
வாமும் எங்கள் இடமே நீ
மாமயிலில் வரலாகாதோ!

சாற்றுமிந்த நாட்களிலே
சாமிநாதா உனையன்றி
சார்ந்துவாழ ஒருவழி காட்டாய்
சண்முகனே சந்நிதியில்
புண்ணியனே என்ன செய்வோம்
சஞ்சலங்கள் தீர்க்க வாராயோ

சாமி, குரக் கனைவிட்டோம்
சார்ந்து வள்ளி மரவள்ளியை
சற்று மெண் ணாமல் விட்டிட் டோமே.
தக்க பசு மாட்டை விட்டோம்
சரிக்கட்டி காசு சேர்த்து
தப்பாமல் மா, பாண் வாங்கிநோம்

எங்கள் கையே எமக்குத் துணை
எமது பிழை யறிந்து விட்டோம்
இந்த அறிவை எமக்குத் தந்தாயே - முருகா
இனிய எங்கள் சிவ குமரா
எமக்குத் துணை நீ யையா
இன்றறிந்தோம் சந்நிதியானே.

“இலமென் றசைஇ யிருப்பாரை நோக்கி
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

திருக்குறள்.

முதுபெரும் புலவர், கலாபுகழ்ணம்
வை.க. சிற்றம்பலவணார் அவர்கள்.

சந்திரி சகர்த்து புலஸ்சரியம் பெறுவீர்....

01. அற்புதநல் லாடலினால், அடியவர்கள் மனம் உருக்கும்
 பொற்புடைய சந்தந்தியான் பொருந்தி நற்கோயல் சென்று
 கற்பகமே, காந்தத்தகைய சந்தா வெனத்தூத்ததார்
 நற்கருணை மழைபொழுவான் நாடிச் சென்று போற்றும்சேன
02. காந்தத்தகைமா தர்மடியல் கலந்து தவுழித் தாடியவன்
 கஉர்த்தியர் ணைவீ பொருள்நெறியா குல, வயணைக் குட்டியவன்
 வெர்த்திக் கொடிய சூரன்தனை வெகுண்டு வேலாந் பினந்தவணை
 ழுர்த்த தலம் தீர்த்த மருள் முருகனைச் சந்தந் முன்னேத்தீர்
03. கேட்டவரந் தரும் பெரிய களர் வடிவேந் சேயோனை
 நாட்டினலே நாடிவரும் நல்லடியாரிக் சூரியனை
 வால்ட மெல்லாம் களைபவனை வாழுஞ்சந் ந்தயானை
 கோட்டமன்ற எங்கநுந்தும் கும்படுவீர் பயன் பெறுவீர்
04. அடவன் மாதஞ் சேரும் அரும் பெரிய சந்தந்தயல்
 ஏவரும் துதீக்கும் நல்ல இணையல்லலா மகோற்சவ நான்
 தேவரீபோல் நீரும் நொற்று சந்தந்தைம் முருகவேனை
 காவடி வீழாக்கள் கண்டு கலந்தருள் பெற்றுப் வீரே
05. முன்னரும் பல்லோ ன்ந்த முருகவே ணடியுணர்ந்து
 மன்னரீபோல் வளர்ந்து யர்ந்தார் மக்களோ கெட்டீரனீறோ
 வன்னமா மயிலோன் சேவல் வடிவுடைக் கொடியுணானை
 பொன்னனை சென்று ஏத்தன்மொல்வுடன் வாழலாமே
06. அன்னையாம் தேவயானை அரும்பெரும் வளின் மானை
 தன்னரு கணைத்து வேலைத் தாங்கிய குமரன் தன்களை
 அன்னம்பா ல்த்தருளும் ஐயனைஅன்பா யெற்றிப்
 பொன்னடி தொழுவிர்ஏத்தன் புகழுடன் வாழலாமே
07. அருந்தவந் அடியார் சூழ்ந்த அருட் பெருஞ்சந்தந்தயல்
 பெருந்தவ அச்சியம் பேறுடைச் சபையார் செய்யும்
 அரும்பன் ஒன்றிரண்டோ அருளாய் பசையா பேனைப்
 பெரும்பச் தீர்க்கும் அன்னப் பன்னிலும் செய்யுய்வீர்

நதுபெரும் புலஸ்சரியம், கலையுலகை
 வை.க. சிறப்பவனாரார்.

வேல்கொண்டு விளையாடும் சந்திதி முருகன்

(சீந்து)

வேல் கொண்டு விளையாடும் முருகன் - அமர்ந்து
வீற்றிருக்கும் தொண்டைநாள் ஆறு
பால் கொண்டு முருகன்பால் வந்து - அடியார்
பக்த் யபிலேகக்கும் நாடு.

மாலோ பயனற யாத சீவன் மகன் - (அன்று)
மாவெரும் கதீர்காம ரேந்த - அவருக்கு
வேலோ டருள்சுரந் தளித்தான் - அவரும்
வேல் நாட்டிய பூசையும் ஏற்றான்

தேவரும் பனிகின்ற சேயோள் - அவர்க்கு
தேடியே அருள் செய்யுஞ் சீவன்
ஏவரும் பனந்திடின அவர்க்கு - நாளும்
இல்லைவெய் னாதருள் புரவான்.

ஆவண் மகோற்சவ நாளில் - வந்து
ஆலயம் தங்குவோர்க் கெல்லாம்
யாவர் இவர் எனப்பா ராமல் - அவர்க்கு
ஏற்றன அள்ளிக் கொடுப்பான்

புராபுரா! முருகையா! என்றும் - மஹும்
பாடியும் ஆடியும் வருவோர் - அவனை
அரோகரா முருகையா என்றால் - மகிழ்ந்து
அவதையும் கண்ணாலே யார்ப்பான்.

சிற்சலர் பாற்காவடி எடுப்பார் - சீலர்
வேல்குத்திக் காவடி எடுப்பார்
பொற்சட்டி கர்ப்பூர தீயம் சீல
பூவையர் ஏந்திப் பிடிப்பார்.

௨

சந்திரி தமிழர் திருப்புகழ்

நிலக்கடல் போலே மயிலினில்
நிலைகொள் சுதிர்போலே ஏறியே
யாலக் கும நாவடி வேறுடன்
வரவேறும் - எங்கள்
பதிப்பாகிய சந்திரிக் கோயில்தின்
சுதிரியே வழி அன்பர்கள் கூட்டமே
பழகுந் தமிழ் பாடி வருவதை
அறிப்பாயோ

காலைக் கடன் முடித்தே யவர்களும்,
வேலைத் தலம் எதிலும் மேலிலும்
கவனம் முத்துக் குமாறா வெண்பதும்
கவனாத தேனோ, சிந்தக்
காசினி தொழும் திருப்பாறல் குன்றிலும்
மேலும் செந்தூர் ஆணின் குடியிலும்
சுதிரி ஏறல் குன்று தோறாமுமே
சுதிரி மரமே

மேலும் படி முதிர்ச்சி மலையிலும்
ஞால மெல்லாம் அர்ச்சித்து ஏத்தி.
நின்றே யவர்க் கருவி. காட்சியைப்
நிலை முந்தியே நிலை
நிலைப் போ டென்றும் நெஞ்சே யருவி.
வினைப் பேயெல்லாம் அன்றே யவன்.
நிலையத் தமிழ் பாடல் நடிபேசை
நெறியிடுத்தினாய்

கோல மெல்லாம் யாறிய் போயிலும்
காலமெல்லாம் வெறியே சுழியிள்2ள
கோயில் மெல்லக் சந்திரி யுந்தனை
கோயி யன்பர்கள்
குணம் மெல்லாம் குழியி் செத்தி.
நலம் மெல்லும் அன்மை யாலிக்கும்
கோடி யாப்பின் கோயி சந்திரி
வரு வேண்டுகோள்.

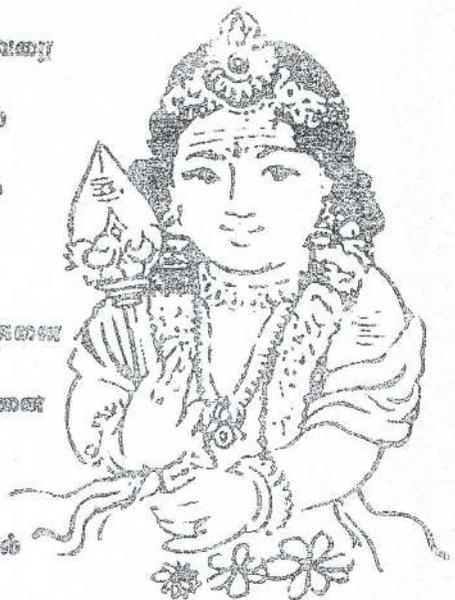
வெ
ரு
மா
வே!

முதுமேலும் புலவர்
கவையுடையார்
- என். க. சிற்றம்பலவணார்.

சட்டியிலிருந்தால் சிகப்பையில் வருமே

(சட்டி - கந்தசட்டி; சிகப்பை - வயிறு)

சட்டியிலிருந்தால் சிகப்பையில் வருமெனும்
 மட்டிவா வாக்கரு மருந்தென உளர்வீர்
 கலியுக வரதன் கந்தன் திருத்தலம்
 உலகினி லாயிரம் உண்டதில் ஒன்றாம்
 செல்வச் சந்தித்த திருத்தலத் தன்மில்
 பின்கைச் செல்வம் பெரிதும் பெறமே
 அன்னிலை வேற்கை யப்பனை வேண்டி
 வள்ளிதாய் லப்பசி வளர்பிறை சட்டிவையு
 ஆலய மடைந்து ஆறுதிகு நாளும்
 சாலவும் நோற்றுச் சைமுக ஊருளால்
 அரிதாம் மகப்பே றடைந்தோர் பலரே
 ஆதலால் முருகன் அடியவர் நீளும்
 காதலால் ஒருமக விக்கலையன் றழாதீர்
 ஆங்கு சென்று ஆறுநா ளமர்ந்து
 பாங்குற ஆசாரம் பயில நோற்று
 வள்ளிதேவ யானை மணாளன் முருகனை
 புள்ளி பயிலினில் ஏறும் புலவனை
 கொள்ளை யன்புடன் குழைந்தே யவனை
 பாலின நீராடு பனிநீர் பஞ் சாயிரத்தால்
 சாலவும் சூட்டி தனிப்பட்ட ளேத்தி
 காப்பும் ஆரமும் பதக்கமும் சூட்டி
 வாசனை யூட்டி வளர்பிறை நெற்றியில்
 நீறும் பொட்டும் நிரம்பச் சாத்தீர்
 திருவமு தூடனே தீங்கனி மோதகம்
 கரும்பெனப் படைத்து கனிந்து புகழ் கவிவொன்றே
 பொருள் தூற்றும் படைபுடன் அலங்காரம் அருபுதி
 விருந்தென அர்ச்சிப்பா வேண்டியவாறு
 சோடனே வுபசாரஞ் செய்து தினமும்
 அன்பினா றுருமி ஆகந்தம் கொள்வீர்
 பின்கைச் செல்வமும் பெறென மற்றெனம்
 செல்வச் சந்திதியான் திறம்ப. அருள்வாக்
 கீவ்வாறு முருகனை ஏற்றினோரைக் கண்டே.
 அவ்வாறுரைத்தேன் - அன்பீர்
 நச்சாறு முருகனை நாடிவெறு வீரே!

முருகபெரும் புலவர் மணி
 கலையுடைமை சித்திரியர்
 வை.க. சிற்றம்பலம்

ஒப்பில்சந் நிதியீசனே

கன்னலுடன் கதலிமா

பலாவுடன் மலர்ச்சோலை
காண்தொண்டை மானாற்றிலே
கலைமணிபொன் னாலயத்
ததிமூல மிருந்தெமக்குக்
காட்சிதரு வடிவே லனே

பொன்னையா திரு மேனி

புறக்கண்ணா லகக்கண்ணால்
புறிந்து உனைப் பார்த்து வணங்கி
பொருவில்கின் கிணிப் பாதம்
பூவொடுநன் வீர சொறிந்து
போற்றிப்புகழ் பாடித் தொழுதே

நன்னய மாகவே

கிளமை நாள் ஒடோடி
வந்துநான் உன்னை ஏத்தி
மதுரத்தமிழ் விருத்தங்கள்
மணியாக பாடினேன்
வாழ்த்தினேன் ஆயினின்றோ

உன்னையான் நேர்வந்து

தொழுதிடவும் பாடிடவும்
என்முதுமை கிடநிற்குதே
உதாரமாய் யான்பாட
நீ வந்து துணைசெய் வாய்
ஒப்பில்சந் நிதியீசனே!

முதலியகும் பூலவர் மணி
கலாபூஷணம் ஆசிரியர்
வை.க. சிற்றம்பலம்

சந்நிதியான் காவடிச் சிந்து

ஆற்றன் காரையில் வாழும் மருகன் - நல்ல
 அழகு முகங்காட்டும் சுவை

வொதுசன் தாலகம்
 பாழ்ப்பலானம்

உந்த

அவனி யடியா ஏரல்லைத் தொழுது கைகம்பும்
 அம்பன் அன்பு பத்தன்
 உயர்
 அன்னக் கைலாயானன் அன்பின் கைலாயானன்
 அருளுஞ் சந்நிதியின் பெரிய புகழானன்
 அயன் பெரு மெய்யன்

II

காற்றாறப் பொதுலையில் திரிவான் - மாயக்
 கண்ண னாது திரு மருகன்
 கையா
 கயலன் ஆரண லைந்த ஏறைய வேலுடைய
 கைகை நாநன் பெற்ற புதல்வன்
 புலன்

கன்னி வள்ளிதலா என்னி வேலாமி
 கரத்தில் திகையா அன்ட காற்றன்
 அருள் வேற்றன்

III

சீரன் ஆற்றப்பல கேட்டு - எதிர்த்த
 பூத கலகத்த அழித் தொழித்தான்
 அன்பு

பொதிந்த அடியா ஏரல்லை விரும்ப கீட்கலையையும்
 பொற்றும் பெருவெளின் பையான்
 உயர்ந்த

பொதியின் முனிவருக்கு பொதிந்து தமிழ் கற்றித்த
 பொருளில் புன்னியத்தின்சீலன் - உயர்
 புகழுஞ் சந்நிதியின் புனிதன்
 எந்தன் புலவன்

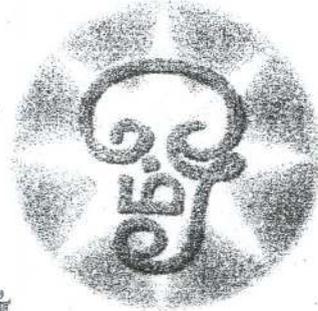

8973 (17)

முதுபெரும் புலவர் மணி
 கலையுணைம் ஆசிரியர்
 வை.க. சிற்றம்பலம்

மங்கலம் சங்கொடு முழங்க - முருகன்
 வலமாகக் கோயிலை வருவான் - தீனமும்
 பண்களும் திருப்புகழ் ஓத - அடியார்
 பாங்கையும் அன்பையும் அறிவான்.

தினந்தினம் வாகனம் மீது வருகின்ற
 செல்வச் சந்தித் திரு முருகன்
 மனந்தகழ் தீமைகள் துடைக்க - தேரேற
 வலமாகச் சுற்றி வருவான்

ஆவணிப் பூரணை தினத்தல் - சந்தித்
 அப்பனுடன் தீர்த்தம் தாண்டி - அவன்
 சேவடி தொழுதிட மக்கள் லட்சமாய்த்
 திரண்டுவந் தேத்துவர் அறிவீர்

இந்தநற் பொன்னாளில் அடியார் - சந்தித்யை
 வங்கிருந்தும் எண்ணி நோற்றால் - முருகன்
 அங்கெல்லாமே சென்று அருள்வான் - ஆதலால்
 அவனை மறவா தீர் அன்பீர்

அருளாளர் அன்றன்று கட்டிய - மடங்களில்
 ஆவனி யில்அன்ன மடுவார் - மற்றும்
 பொருளாக ஆண்டாண்டு தோறும் - ஆச்சரமம்
 பெருஞ்சபை அன்னம்பானித் தோயாது

உலகம் அந் மோகனதாஸ் சுவாமி - செய்யும்
 ஒப்பிலா அன்னதா னத்தை
 நனைவி ஞானச் சுடரில் - எழுதி
 நேர்மையாய் நடாத்துவார் வாழ்க

சுதுடிபுருட் பலவர்பலன்
 சுவாபியுஷணன்
 வை.க. சீற்றும்பலன்

நந்தன வருடம் சித்திரைத் திருநாள் மாசப்பிறப்பு

நந்தன வருடப் பிறப்பினாலே சித்திரை

மாசத்தில் சூளவேணிற் காலத்திலே— வெள்ளியில்
கந்தனை சந்நிதி கண்டேத்துவோம்— அவன்
கழுலடி பாடித் தொழுதெழுவோம்— புதிய

(நந்தன)

வந்தனை செய்யுதிட வந்தோரெல்லாம்— னகயில்

வாசனை மலர்மாலை தோங்காய் பழம்
கந்தறிஞ் சூர்ச்சிக்கக் கொண்டு வந்தாம்— மூலம்
கதிரீவடி வேலனைக் கண்டு போற்றினார்

வாசலில் மா பலா வாழைப்பழம் வைத்து

வற்றாத அன்புடன் தேன் தினை மா
பாசுடன் நெய்யில்மா விளக்கு மிட்டே— ஐயன்
பற்றாக கர்ப்பூசு சுடரேத்தினார்

கொயிலைச் சுற்றி வலம்வந் தடியார்கள்

கம்பிட்டு பிரசாதம் பெற்றே பின்போய்
ஆயிரம் பேராக அன்னதானக் செய்யும்
ஆச்சிர மஞ்சென்றாங்கவன் அற்புதங் கண்டார்

அந்தநாள் சூளையான்குடி நாயனார் போல்— அன்பில்

அடியார்க்கு அன்னமிடும் அருளாளர் திருவாளர்
செந்திவேல் மோகனதாஸ் சாமியாஸையாள் கண்டு
திருமுருகன் திருவருளின் சிறப்புங் கண்டார்

ஆறுத வாய்ச் சந்நிதி வீதியடைந்தே— யாவரும்

அகமகிழ்ந்து மீண்டும் சந்நிதியானைத் தொழுதே
தேறியே யாவரும் வீடுசென்றே— ஒன்றாய்ச்
செல்வச் சந்நிதி யானை உற்றி மகிழ்வதாக மகிழ்கிறார்

முதுபெரும்புலவர், ஆசிரியர்

வை.க. சிற்றம்பலம்

சிவகாமுக்கு அடியோடு வாழ்த்திகள்

சிவகாமுக்கு அடியோடு

செவ்வகம் வயல்கூடும் தொங்கை வரணற்றுல்
 தொண்டையா னாந்தில் உறையோடு
 தேவ குடமுனிவர் சிறந்த நகலிடுவன்று
 சீதடி வந்து வணங்குத் சேயோடு

அன்னை வென்று செழு அப்பனைந்து குணது
 ஆயத்தில் வந்து அடைந்து காந்
 ஆறு குகையெழு வேலையோடு வென்று
 அரற்றுக்கு சந்தம் உணக்குத் கேளாதோ

வள்ள சயிவீ தேதி அக்தும் உடையித் சென்று
 வசிகுக்குத் தொண்டரிடர் கணையோடு
 வான மகளை யக்தி காண வள்ளியையழ்
 வகிந்து மணமயகுப் பெருகாரோ

அக்தும் பெறுகிக்குக்கும் எங்கைச் சோடியோடு
 இடவரணத் கணைய உடய் வாராய்
 ஈடுகாந் உண காடுகைகணைக் கார்பாய்
 கணையித் குமாந் கவாசிப் பெருகாரோ

அன்னைவென்று வந்தவரை
 என்னைவென்று கேட்டகூடும்
 ஆகிநகை வந்திடுக்கும் கியா! குகையா!
 ஆகுகூடும் பன்னிகூடும்

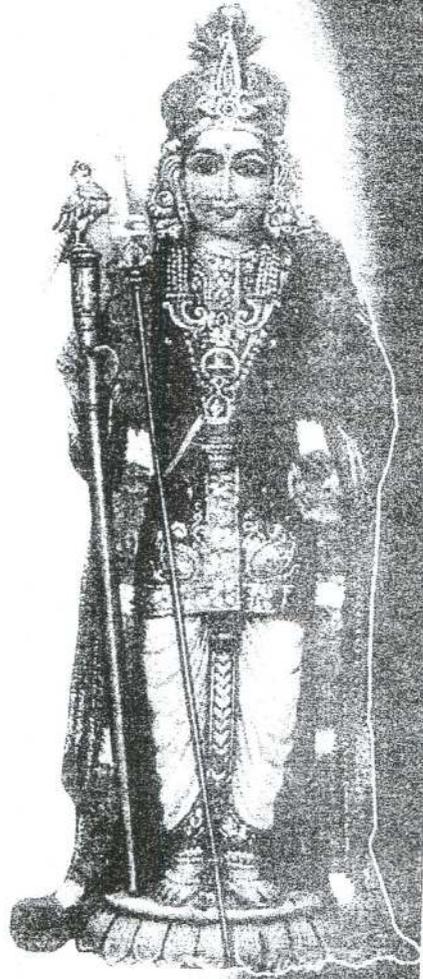
அரியவடி வேலை யெந்தும்
 அந்பதனை சிற்பரணை அன்புக் குகையோடு
 அன்னைபட்ட வந்தவரை
 கணையென அகுகை யூட்டி

கணையோடு கணையோடுகும் வாரிநிதிவேயோடு
 கணையோடு வேலை செய்நாய்
 ஆயத்தில் எங்குகூடும்
 காட்சிக்குக் காட்சியான கருகணைக் கட்டுகை

பொன் மறந்து பொருள் மறந்து
 உன்னைநிடுவாந் என்னை கவந்தாய்
 சேரகணை யாரியைப் பொழிவாரோ
 பூத காநா சோடியோடு

வேத காநா சங்கிதியித்
 புண்ணியோடு அக்தும் என்னை ரணை மறந்தாய்
 சிவகாமுக்கு பாலகூடும்
 பெண்ணை பெரு குதியவருத்

செவ்வ தொன்று மதியோடு திகைக்கிவந்து
 சீராக வாரணகணை
 இகராகக் கவலிந்து தேநம்
 சீகிரிவா சங்கிதியித் பெருகாரோ

புலவர்கள் கவையுண்டாம்,
 ஆசிரியர் எவ. க. சீர்ப்பாடிப்பார்.

சந்நதி முருகனைத் தொழுவீர் சக்தியக்கைக் கடைப்பிடிப்பீர்!

செல்வச் சந்நதி கோயில் கொண்டு

திருமுருகனை தவாமி நாடனை!

எல்லை யில்லா அருட்பிர காசனை

கின்று நாம்மூம் பாடறி யாயே,நீ!

தொல்லை தீர்வும் துயர்து டைக்கவும்

தோகை மயிலினில் ஓறி வாராயே

வல்ல வழவேலா எங்களைக் காக்கவன்

மலரடி தனை வணங்கினோம் ஜயா

ஆறு மாமுகம் பன்னிரு கரமுடன்

அரிய திருவடி மலரு முடையநீ

நாறுமாமலர்க் கடம்பு சூழயே

நல்ல செல்வச் சந்நதி யமர்ந்தனை

மாறு பாடின்றி உள்தன் சரணமே

எமக்குச் சரணமாய் வந்தடைந்தனம்

வேறு பாடின்றி எம்மை வாழவை

வெற்றிச் சேவற் கொடியுடை வேந்தனை

அந்தக் காலமு மிந்தக் காலமும் மற்

றெந்தக் காலமும் அன்பீர் கமல

வந்தனையுடன் சிந்தனை செய்து

வாழ்வில் முன்னோர்போல் தாழ்வின்றி ஒத்தி

கந்தன் தள்ளையே செல்வச் சந்நதி

கழவேல் தனையே போற்றுவோம், அகைதர்

செந்தமிழ்ச் செல்வன் செவியற நாமும்

சொல்லாமல் சிவன் தெரிவான் அல்லவே!

புலவர்மணி லலக. சிற்றம்பலம்

சந்நிதி எழுந்தருளும் பெருமானே! (திருப்புகழ்)

சுருஷணமழை பொழுகின்ற கதிர்வழியே ஓடல் தாங்கி
 கதிர்க்காட மிருந்துவரும் கந்தவேளே
 காணவள்ளி போடு தேன யானையுடன் சென்றது
 காட்சிகள மயிகிறேறி வருகோளே

தருணமென உலகில்வாழும் தாழ்வுகொல்லும் அழைத்திடவே
 சான்றது சென்று என்ன என்று கேட்டவளே
 தக்க அவர் சிந்தை நின்று மெச்சி ஓடி நடமாடி
 தன்னிறைவாய் கேட்டவரம் தானே கொடுப்பவளே

மருதர் கதிர் காமருடன் வாசல் கோயில் திண்கணையிலே
 வைகியவர்க் குபதேசம் வழங்கியவளே
 மருதர் மானர் ஆண்களுடன் வாயும் முதியோர் கீழலும்வாடி
 வளங்கன் கொள்ளையாக அள்ளிக் கொடுப்பவளே

அருணகிரியாய் போலும் பாடும் அன்பர் மோகனநாதன் சுனாமி
 அன்னப் பாயிக் காண உதவி செய்பவளே
 ஆதிமயி கிறைவினை மாடி அயங்கும் உலாவி வரும்
 அரிய செல்வச் சந்நிதி யமர்ந்த பெருமானே.

என்றபடி வாழ்வே வரல்களும் புகழ்ப்பாட
 இதிலே நல்ல தலையாய்க் கவர்கே
 தொண்டையா வாழ்வைக் தேர்ந்தெடுத்த
 தோகை மயில் பிழை வருகோளே
 அண்டர்களுள் பெற்றார் வாழ்த்திடவே
 அவையையும் தோக்கில் பாய்ப்பவளே
 தண்டமிழில் எணையாய் வைத்தவளே
 சந்நிதியில் எழுந்தருளும் பெருமானே.

முதுவரும்பலன், ஆசிரியர்
 வை.க. சிற்றம்பலன்

நந்தன வருடம் சித்திரைத் திருநாள் மாசப்பிறப்பு

நந்தன வருடம் பிறப்பினாலே சித்திரை

மாசத்தில் சூனாவேளிற் காலத்திலே— வெள்ளியின்
கந்தனை சந்திதி கண்டெடுத்துவோம்— அமைன்
கழலடி பாடித் தொழுதெழுமோம்— புதிய

(நந்தன)

வந்தனை செய்திட வந்தோவெல்லாம்— வகையில்

வாசனை மலர்மாவைத் தோங்காய் பழம்
கந்தறிது அரிச்சிக்கக் கொண்டு வந்தாம்— மூலம்
கதிரிவடி வேலவளைக் கண்டு போற்றினார்

வாசலில் மா பலா வாழைப்பழம் வைத்து

வற்றாது அன்புடன் தேன் திணை மா
பாசூடன் நெய்யில்லா விளக்கு மிட்டே— மூலம்
பற்றாக காம்பூரச் சுடிரேத்தினார்

கோயிலைச் சுற்றி வலம்வந்த தடியார்கள்

கும்பிட்டு பிரசாதம் பெற்றே பின்போய்
ஆயிரம் பேராக அன்னதானம் செயும்
ஆச்சிர மஞ்சென்றாங்கவன் அற்புதம் கண்டார்

அந்தநாள் சூனையாண்டடி நாயனார் போல்— அன்பில்

அடியார்க்கு அன்னமிடும் அருளாளர் திருவாளர்
செந்திலைல் கொகனதான் சாயியாறையால் கண்டு
திருமருகன் திருவருளின் சிறப்பால் கண்டார்

அழகு வாய்ச் சந்திதி வீதியடைந்தே— யாவரும்

அகமகிழ்ந்து மீண்டும் சந்திதியானைத் தொழுதே
தேறியே யாவரும் வீடுசென்றே— ஒன்றாய்ச்
செல்லிச் சந்திதி யானை நன்றி மகிழ்வதாக மகிழ்கிறார்

முதுபெரும்புலவர், ஆசிரியர்

வை.க. சந்திரம்பலம்

வள்ளியிடம்தானே சென்று அப்திகொண்டான்

ஜம்புல வேடையே வீட்டு - வள்ளி

அரியதாம் தீனைப்பனம் அடைந்து பரண்குஞ்சு

என்படுக முருகனைநீய் அத்தீக்க - படைமுய

எண்ணமாம் குருவகளை நீசா நீசா வென்றுகற்ற

பங்குவானமே வள்ளி வயன்று - ஆங்கீச

பாலமுருகன் பல வடிவங்கன்றி செல்ல

அக்கணைமே அந்நீதவருமே அவனை

அன்பாக ஏற்றாகி ஆனந்த மாணாள்

அவனைதான் சந்தித் முருகன் - என்று

ஆவலாய் ஆச்சீரயல் பண்பாட்டுச் சபையாள்

தவநாதன் தோகனதான் அவாள் - மூலம்

தருமங்கள் ஆய்ந்த சுவைமெஞ்சு செய்வாள்

இரவியும் பகலியும் எல்லாம் - சாந்

4சன் சந்தித் யானின் சூபகமாக

புயலிய ஏதென்று தொண்டைப் பாரி - அண்ணாள்

பாதமலர் பூசியினை கைகொடுத்த அத்தவளி

முதுபரும புலவர் வை. க. சீற்றம்பலம்

சந்நிதியானி,

உலகமெல்லாம் அமைதியை ஆடுகின்றாள்

ஆடுகின்றாள் செல்வச் சந்நிதியில்- முருகன்
 ஆனந்த மயமாக ஆடுகின்றாள்
 தேடுகின்றாள் தேடும் அடியார்களை- அவர்
 சிந்தனையி லேநின்றே ஆடுகின்றாள்
 கண்ணுதலாம் தந்தை இடக்கால் தூக்கியாட காலும்
 கையேந்தி வேல் தூக்கி ஆடுகின்றாள்
 மணம்தில் தொண்டைமா னாற்றாரிலே- சந்நிதி
 வலமாக வினையாடி ஆடுகின்றாள்
 புகங்கள் ஐந்துமே ஆட ஆட- உலகில்
 பூமியொடு சந்திர சூரியர் ஆட ஆட
 வேதங்கள் பாடி, அந்தணர்கள் ஆட அடியார்
 வினைகளெல்லாம் அகல ஆடுகின்றாள்
 வான்மழை போல் கருணை மழை பொழிந்து- இந்த
 வையகம் சீராக நடப்பதற்கே
 தான் கொண்ட சிலம்பு தண்டை தான் தூக்கியே- ஐயன்
 தாம் தீமென்று அடியெடுத்து ஆடுகின்றாள்
 மங்கல மேளதாளம் பொழிந்து ஆர்த்திட- அடியார்
 மாபெரிய திருப்புகழைப் பாடி யார்த்திட
 சங்கினா கோயில் மணி ஆடி ஓலித்திட- முருகன்
 தானியெல்லாம் நன்றே வாழ ஆடுகின்றாள்
 சிந்தனைக்கு மெட்டாத சந்நிதி முருகன்- உலகில்
 செம்மனத்தார் நன்மனமாய்ச் சிறந்து வாழவும்
 தங்கமான ஆச்சிரமம் அன்னம் பாலித்து- ஞானச்சுடர்
 தனிமலராய உலகில் வர ஆடுகின்றாள்

மீதுவரும் புலவர் கவி.க. சிறீரம்பலம். (ஆடு)

திருவிதி வலம் வருகின்றான், வரவேற்போம்

திருவிதி வலம் வருகின்றான் - சுற்றிதி

சிங்கார வேலவர் திருக்கோயில் சுற்றியே (திரு)

அடியார் புடைசூழவும்- அன்பாய்

அவர் பாடும் பன் கேட்டுமே

கொடியோடு குடை நீழல்

கோண காலமாக (திரு)

மயில்வாகனம் ஏறியே- மருங்கே

மணவாட்டி குஞ்சரி வள்ளி சலிதமாய்

அயிலேந்தி விமளையாடியே- மாங்கல

மணியோடு மேளங்கள் தாளங்கள் ஒலித்திட (திரு)

வாசலில் கதலியோடு- நல்ச

மகர தோரணங்கள்- தூக்கியே

தேசின் பொற் சும்பம் வைத்து- சிறந்த

தீபங்கள் காட்டியே வாரமாய் வரவேற்போம் (திரு)

மாந்தரின் தூயறோடும், அவர்கள்

மதிய் போடு உயிர் வாழவும்

வேந்தனாய் வேல் பிடித்தான்- அவன்

வெற்றியைக் கொண்டார் பத்தியாய் வரவேற்போம். (திரு)

-முடிபெரும் புலவர் வை.க. சீற்றப்பாசர்-

செல்வச்சந்திரி மகோற்சவம்

உலகமெல்லாம் போற்றுக்கின்ற உயர் செல்வச் சந்திக்கே
நிலவுநந் தனவகுடம் நேராவணிப் பிறப்பன்று
குலவாய் கோயிற் கொடியேற்றம் குறித்தாயார் கூட்டமாய்
பலபுறம் வெற்றிகல தேவிகாய் மகம் சமத்து வருவார்கள்

கொடியேற்ற நன்னாள் குமாரசன் சந்திரிப் பெருமான்
அடியார்க்கே யருளவேண்டி ஆடுமயில் தனிலேற்
வறவே னுடனாக வள்ளிதேவ யானையுடன்
யடியேன் மங்கல மொல்க்க பாவினாயில் வகுவானாம்

முதுவகுடம்புலவர்
கவ. க. சிற்றப்பயல் அவர்கள்

அடியார்கள் புடைசூழ அடுத்தடுத்த நானெல்லாம்
வழவாக அலங்கரித்து மலர்மார் பெயர்ந்திடவும்
விழகரலை மரணவகை விஞ்சுதக இரு நேரம்
கொடிதலை ஆலாட்டம் சக்தம் கோயில்லெம் வகுவானாம்

அலங்காரத் நேரமந்தே அதுங்கதல் தோரண மன்ன
நுலங்குமறை அந்தண சேத் சேத் ஆரத்த காட்ட
தலங்குலை தீதகந்தி நீன்றாயுருடன் முருகன்
வலங்குலை அலாபுட வானல் தேரில் வருவானே

கீர்த்தமாள தீகுமுருகன் தீகுவித் ஆடவா
நேர்த்தியாய் புரணையில் நிலைப்பாக அடியா எல்லாம்
கீர்த்தியாய் புகழ்ப்பாடி தீகுமுருக னுடனாடி
யூர்த்தியாய் அலங்குளால் வலகந்து மகிழ்ந்தீவோர்

சந்நிதி - திருப்புகழ்

ஆற்றங்கரைப் பெருமானே

பொதிய மலையிருந்த குறுமுனி - விளங்கிப்
 புரிய சீனியதமிழ் புகன்றோனே
 பொல்லா அசுரன்தனை பொருது தடிந்தளித்த
 புனித கடிவடிவேற் புண்ணியனே
 நதியுட னரவு மதிகொன்றை சூடும்
 நல்ல சிவபெருமான் தந்தவனே
 நாடும் பிரணவத்தின் பொருளறியா வயகை
 நலியும்படி குட்டும் நற் குகனே
 கதியென்று ஆற்றுப் படைபாட கீரன்
 கலங்காமல் கணத்தை யழித்தவனே
 கச்சியப்பர் செய்த கந்தபுராணத்தினை
 கனிந்து கேட்டருளும் கடம்போனே
 அதிபெரிய செல்வச் சந்நிதி அன்னப்பணி
 ஆற்றும் சபையாரைப் போற்றிசெயும்
 ஆறுமுகங் கொண்டு அன்பர் தமைக் காக்கும்
 ஐய! ஆற்றங்கரைப் பெருமானே.

முடிபெரும்புலவர்
 வை.க.சிற்றம்பலம்

கால்தூக்கி கண்ணுதல் தில்லையிலா- முருகன் வேல் தூக்கி சந்நிதியில் ஆடுகின்றான்.

ஆடுகின்றான் செல்வச் சந்நிதியில்- முருகன்
ஆனந்த மயமாக ஆடுகின்றான்
தேடுகின்றான் நல்ல அடியார்களை- அவர்-
சிந்தனை யிடயாகத் தேடி நாடி (ஆடு)
கண்ணுதல் பெருமானாந் தந்தையாரே- இடக்
காலைத் தூக்கித் தில்லையில் ஆடுதல் போல்
புண்ணியத் திருத்தலம் சந்நிதியில்- முருகன்
புது ஞான வேல் தூக்கி ஆடுகின்றான் (ஆடு)
பூதங்கள் ஐந்துமே ஆட ஆட- கதிர்
புதுமதி, விண்மீன்கள் ஆட ஆட
வேதங்கள் அந்தணர் பாடியாட- சந்நிதி
விரும்பியே யெந்நாளும் ஆடுகின்றான் (ஆடு)
வான்மழை போல் கருணை மழைபொழிந்தே- இந்த
பூமி யெல்லாம் பாடித்தியார்க்க
தான்கொண்ட மயில்மீதே தாளத்துக்கே- அவன்
தாமதீம் என நின்று ஆடுகின்றான் (ஆடு)
மக்களின் துயர்துடைக்க ஆடுகின்றான்- அவர்கள்
மதிப்பாக வாழ்வதற்கே ஆடுகின்றான்
அற்புதன் தன்னடியார் அகம்மகிழ- குழைந்து
அவர் கேட்ட வர மீய்ந்து ஆடுகின்றான் (ஆடு)
அன்னக்கொடை தவறாமல் அளிபர்க்கீயும்- சுவாமிகள்
அருட்கையே கொடைக்கையாய், பெருங்கையாக
சின்னச் சதங்கை தண்டை, சிலம்பொலிக்க- சந்நிதி
செயலெல்லாம் உலகம் பார்க்க- ஆடுகின்றான் (ஆடு)

முதுபெரும் புலவர் வை.க. சீற்றம்பலம் அவர்கள்

கீளிக் கண்ணி

செல்வச்சந் நிதியானை

சேயோனை முருகன் தனை

நல்லசெந் தமிழாற் பாடவே - கிளியே

நாடி நீயே கேட்க ஓடிவா - கிளியே

நம்பினோரைக் காப்பா னைடி.

செந்தமிழாம் தேன் கலந்து

திருப்புகழாம் பாட்டிசைத்து

வந்தனைகள் செய் வோமெடி - கிளியே

வரங்கள் கேட்க தருவானெடி - அன்பரது

வல்வினைகள் நீக்குவா னெடி.

மோனை எதுகை மலராக

முட்டித் தமிழ் மாலை கட்டி

ஞானாலங் காரமும் பூட்டியே - சூட்டி

நம்மையனைப் பணிந்தேத்துவோம் - கிளியே

நல்லவராய் வாழ்வும் பெறுவோம்.

ஐம்புல வேடரைத் துறந்து

அகன்றே தினைப்புனஞ் சென்ற

மங்கை வள்ளி மாளை வேட்டவன் - கிளியே

வளமா யவனை மணந்து கொண்டவன்

ஆண்கள்பாற் காவடி யாட

அடுத்துப் பெண்கள் கரக மாட

தானும் மகிழ்ந்து விதி வருவான் - சந்நிதி

தாண்டவஞ்செய் முருகனெடி - கிளியே

தக்கவர் நெஞ் சிலு மாடுவான்

உலகனைத்தும் வாழு மன்பர்

உத்தமன் சந்நிதி யானை

நலமுடனே சிந்திக்கும் வரங்களை - சந்நிதியான்

நன்றாக அள்ளிக் கொடுப்பான் - கிளியே

நாடியுணர்ந்து தேடிப் பாரெடி.

பாலகுமரா வாராய்

தொண்டைமா னாற்றூரில்

கோயில்கொண்ட முருகா

சுற்றிக்கட லலையேத்தித் தொழுதிட வாராய்

அண்டர்களின் சிறை நீக்கி

அரசேற்றி வைத்த

ஆறுமுகப் பெருமானே ஐயா எழுந்து வாராய்

பண்டுகதிர் காமர் போற்றும்

பரஞ் சுடரே வாராய்

பால்வடியும் முகமுடன்பன் னிருகையாய் வாராய்

வண்டமிழால் யான்பாட

நீ கேட்டு மகிழ

பாலகுமரா சந்நிதி பத்தர்முன்னே வாராய்

வேறு - வரவேண்டுமாம்

ஆடுமயி லேறிவிளை யாடிவர வேண்டும்

அரிய குயில் இசைபாட அன்பின் கிளி பேச

பாடியடி யவர்கூட்டம் பண்பாட வேண்டும்

பாவையர்கள் சுடரேந்தி வழிபடவும் வேண்டும்

தேடித் தேடி பாலிளவீர் தினமாடி நீயே

திருக்கழைக் கேட்டுப் பூசை செய்ய வேற்று மீண்டும்

நாடித் தேனும் தினைமாவும் நன்று படைத்தோம் உனக்கு

நற்கடம்ப! வேலுனே நயந்து வாராயோ? நீயே.

ஞானச்சுடர் அடியெழுத்து வைக்கும்

தேவயானை அம்மையோடு வள்ளியம்மை பாங்காய்

சிவசுந்தர மணியகுகா ஆச்சிரம திருவை வேலுனே

ஆவணிகர் சந்நிதியில் ஆச்சிரமச் சபையார்

அன்னமுடன் செய்தொண்டைப் பார்க்கவர வேண்டும்

தேவர்கள் போலன்னவர்கள் செய்தொண்டிற் சிறந்த

திரு ஞானச் சுடரின்று பதினெட்டாம் ஆண்டில்

பாவிபடி வைத்து நடைபோடுவதைப் பார்த்து

பயனுறவே நீ வாழ்த்திப் பாராட்டவே வா வா.

-அமரர்: முதுபெரும்புலவர் வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

அரிய கந்தா! சந்நிதியாய்! அறைகுவாயே

(வீருத்தம் - I)

கடுநடையி லொரு மகனைக் கனன்று தந்தை
கண்டித்தால் தண்டித்தால் காற்றா யோடி
கனிகுரலின் தாய் சென்று கையைக் காட்டி
கண்ணான தன்மகனை யணைத்துக் காப்பாள்
அடுநடையா லம்மகனைப் யணைத்த தாயும்
அவன்துட்டத் தனத்தினால் அடிக்கும் போது
அத்தந்தை யுடன்சென்று அடிபடாமல்
அம்மகனை யணைத்திடுவான் அதனைப்போல
முடிவடையா விவ்வுலகம் முழுவதற்கும்
முதல்வனாய் தந்தைதாய் போல நின்று
முன்வினைக்கா யெம்மையே யடித்தி டாமல்
முன்னணைத்தால் பிழையாமோ முருகா வுன்றன்
அடிபரவி யெப்போதும் முப்போதுமே
அடியார்க்கு வரமருளி ஆற்றங்கரை
அமைந்தவுயர் கோயில் வைகி யெழுந்தருளும்
அரிய கந்தா சந்நிதியாய் அறைகுவாயே.

(II)

கோடாமல் காத்தருளிக் குலாவு வாயே.
இளமுருகா சந்நிதியில் நீயிருந்தால்
எங்களுக் கென்னகுறை யென்றிருந்தோம்
ஏதேதோ நாமறியா தேதுங் குறை
இருந்ததோ இல்லையென ஏங்கவிட்டாய்
வளமுடைய தொண்டைமா னாற்றங்கரை
வள்ளிதெய் வானையொடு நீயிருக்க
வாழுகின்ற நின்குடைக்கீழ் நாமிருக்க
வராதகுறை யொன்றினாலே நாமும் வாட
உளமுடைந்து உள்ளெலும்பு முருகி நிற்க
ஒளிவீசுந் தேரேறி நீயுலாவ
உற்றவரோ மற்றவரோ உரிமை யாலே
உன்னடியை மறந்தேதும் உள்ளினர்
குளமான கண்ணோடு அடிய ரெல்லாம்
கும்பிட்டே யுன்னடியைக் குறித்து நின்றோம்
குழந்தையே சந்நிதியாய் எலாம் பொறுத்து
கோடாமல் காத்தருளிக் குலாவுவாயே.

சகமெல்லாம் போற்றும் சந்நிதியிற் சண்முகனே

கந்தனே யாற்றங்கரை கலைக்கோயில் வீற்றிருக்கும்
எந்தன்சுடர் வழவேலா இலங்கு தொண்டைமா னாற்றாராய்
சிந்தனைக் கெட்டாத செல்வச்சந் நிதியானே
எந்தனை வாட்டுநோயை ஏகிடவே யருளாயோ

எந்தைவழ வேலிருக்க எனக்கென்ன பயமென்று
அந்த உரிமைகொண்டு அஞ்சாமல் திரியுமென்னை
வந்தே யழப்பதுபோல் பகலிரவாய் வாட்டாதே
கந்தா கதிர்வழவேல் கையேந்தும் கற்பகமே

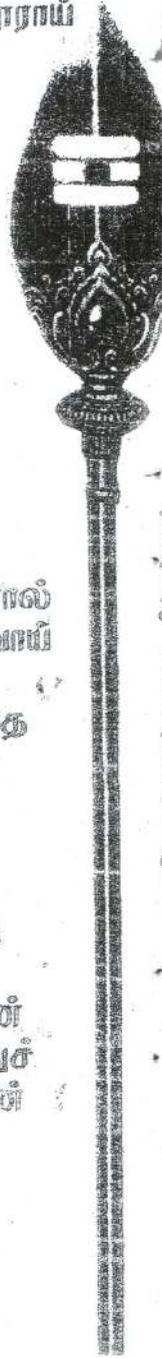
நாளும் உனைப்பணியும் நாயேனைச் சிறியோர்கள்
பாழும்வகை சந்நிதியான் பத்தனிவர் என்றலட்டி
தாளமுரை கேட்கும் தன்மையிலே வைத்துவிட்டார்
கூழும்நற் சந்நிதிவாழ் சுடர்நெடுவேற் பெருமானே

இன்றளவும் எனவேலை நான்செய் வேன் உன்னருளால்
சென்றநாட்போல் இனிமேலும் செய்யநல்ல பலம்தருவாய்
கன்றழவும் கதறாத பசவுண்டோ கார்த்தி கேயா
நன்றுறையும் சந்நிதிவாழ் நல்லவாய் சிவக் கொழுந்தே

ஒன்றாலும் குறைவின்றி உயர்மனிதப் பிறப்பின்பலன்
நன்றாக நான்பெறவே நாழக்கொடி நாட்டிவிட்டாய்
குன்றாகும் முத்துக் குமாரசுவா மித்தெய்வமே
பொன்றாத புகழ்தந்தாய் போற்றுசெல்வச் சந்நிதியாய்!

போதனைசெய் சைவமுறை போற்றி யுனைப் பணிவேன்
சோதனைகள் செய்தாலும் சோதியுன்றன் கால்பிடித்துச்
சாதனையாய் வெல்லுவேன் சங்கரனின் மகன் நீயென்
வேதனைகள் நீக்கிட்டால் அக்துமுன் புகழன்றோ

சந்நிதி முருகனைச் சண்முக நாதனை
பொன்னிதி பொருளன்றி பூமிமேல் ஆசைவிட்டு
மன்னியவன் அன்புடனே அருளையே கேட்கும்வீர்
நன்னிலம் சேருதற்கு நாழயவன் கால்பிடியீர்.

ஞானச்சுடர்

200
ஆவது மலர்

ஆவணி

செல்வச்சந்தி ஆச்சிரம வெளியீடாக வரும் 200ஆம் ஞானச்சுடர் மலர் வாழ்த்து

உலகம் புகழ் தொண்டைமா ஞானுச் சந்திதி ஆச்சிர மத்திலே
கலையுலகில் முன்னிற்கும் ஞானச்சுடர் சஞ்சீகை கீர்த்தியாக
நிலவியே மாதாந்தம் வெள்ளிநாள் பெரிய சபை முன்னாகவே
தலைமைபுள மோகனதாஸ் சுவாமியது கரமுடே வெளியாகுமே

அலங்கார முதற்பக்கம் முருகனுடன் மயில்வாகனம் சாமி விளங்க
இலங்கும் வள்ளுவர் குறளும் யோகசாமி நற்சிந்தனை மிளிர்
நலம்பேணும் சுடர் தகவல் முதலான நல்லுரையும் நனிகாட்டியே
கலங்கரையும் விளக்கைப்போல் நாடெல்லாம் ஞானச்சுடர் நாடி வருமே

வாரியார் அநுபூதி அருளம்பல வாசகமும் ரமணருரையும்
மாரியாம் நீர்வைமணி யோகானந்தர் குகதாசன் ஞானராஜா பாட்டும்
காரிகைமார் கட்டுரையும் மற்றன்பர் ஆண்டீக உரையும் தாங்கி
பாரிதாய் ஞானச்சுடர் பரந்துலாவி இருநூறாம் மலராக மலர்ந்திவந்ததே

பற்றுடனே ஞானச்சுடர் இவ்வாறு இருநூறாய் மலர்வதற்கு
சற்றமென ஆச்சிரமப் பேரவையை சுவாமிகளை முதற் போற்றியே
வற்றாது ஆதரிக்கும் சந்தாதார் அனைவரையும் தொடர்ந்து போற்றியே
வற்றாலும் குறைவின்றி யாவரையும் மனமார் வாழ்த்துவேனே

திருமீறும் ஐந்தெழுத்தும் உருத்திராக்கம் பூண்ட பெரியார் ஆசியோடு
இருநூறாம் ஞானச்சுடர் வெளிவரவே காரணராய் இருந்து வாழும்
பெருமானர் மோகனதாஸ் சுவாமிகளை மற்றன்பரும் நன்றாய் வாழ்
ஒருமுசுமாய மனமார் போற்றியென் வாயார் வாழ்த்துவேனே

சந்திதிச் செல்வனை சண்முக நாதனை
டொன்னை யேத்தி பொருவடி வேலைந்தி
அன்னைதேவ யானை வள்ளியம்மை சமேதராய்
வண்ண மயிலில் வாக்கண்டே வாழ்த்துவேனே யானே

-முதுபெரும் புலவர் வை.க. சிற்றம்பலம்-

வாழும்செல்வச் சந்நிதி யதே

-முதுபெரும்புலவர் எவக. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

வடஇலங்கை யாழ்ப்பாணம் வாழ்தொண்டை மானாற்றின்
 சுடர் நெடுவேல் முருகபிரான் தொடர்ந்தருளும் பெருங்கோயில்
 திடமுடனே அடியார்கள் தேடிவந்து வணங்குகின்ற
 கடலருகே எழுந்தருளும் கந்தன்செல்வச் சந்நிதியீதே
 அடியார்கள் குடியாக ஆறுமுகன் வீற்றிருக்கும்
 முடியோடு தேவர்களும் முட்போதும் வணங்குகின்ற
 பொழுவூசி யடியார்கள் புகழ்பாடி நடமாடும்
 வடிவேலன் கண்ணோக்கி வாழும்செல்வச் சந்நிதியீதே
 தூரதேசம் இருந்தன்டர் தோய்ந்துநோற் இருந்தாலும்
 வாரமாகக் கேட்ட வரம் அத்தனையும் வழங்கிவரும்
 சீலந்தான் தேவயானை வள்ளியம்மை மணவாளன்
 கோலத்தால் காட்சிநல்கி குலாவும் செல்வச்சந்நிதியீதே
 அன்று கதிர்காமர் மயில்வாகனம் போலவே சந்நிதியில்
 நன்று பிரசாதம் அன்றி மோகனதாஸ் சுவாமியாரும்
 என்றும் மாலைவரை அடியார்க்கு அன்னமீடும்
 குன்றுதோ றாடும்சுகன் வாழ்செல்வச் சந்நிதியீதே
 பேரடியார் வழங்கல் நம் பணத்தோடு பிறபொருளும்
 பூரணமாய் அருத்துவரும் ஞானச்சுடர் தனிவெழுதி
 நேரடியாய் வெளியிட்டு வரும் ஆச்சிரமப் பேரவையும்
 காரணர் மோகனதாஸ் சுவாமி வாழ்வதும் செல்வச்சந்நிதி யீதே
 சாதுக்களும் முதியவரும் சந்ததம் சாப்பாட்டுடையோடு
 ஆதுலர்க்கும் நோயினர்க்கும் அருமருந்தும் அல்லாமல்
 போதுமென வெள்ளி தொறும் பெருநிகழ்ச்சி செய்பவர்க்கு
 ந்தியாக தானிட்டு நிறைவுசெய் சந்நிதி யீதே.

நீர்வேலியிலிருந்து புதிதாக ஆன்மீகச் சஞ்சிகை

சனாதனி என்ற பெயர்ல ஆன்மீகச் சஞ்சிகை ஒன்று நீர்வேலியில் இ
 வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கிறது. நீவை தி. மயூரகிரிசர்மாவை ஆசிரியராகக் கெ
 சனாதன சேவா பீடத்தினரால் இது வெளியீடு செய்யப்படுகின்றது. காலாண்டதழாக ப
 தொடங்கியிருக்கும் இச்சஞ்சிகையின் முதலாவது இதம் ஐயப்பன் வழிபாடு கு
 சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது. இதன் வெளியீடு நிகழ்வு கடந்த சனிக்கிழமை 20.12
 நீர்வேலி செல்லக்கதிர்காம தேவஸ்தானத்தில் இடம்பெற்றது. நீர்வைமணி தி. த்யாக
 குருக்கள் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வைத்தார். சஞ்சிகையைப் பெறுவதற்கும் தொடர்புள்ள
 தி. மயூரகிரிசர்மா, அரசகேசரிப்பிள்ளையாள் கோவிலடி, நீர்வேலி, தொலைபே
 077228600432. (சஞ்சிகை ஒன்றின் விலை 60.00 ரூபா ஆகும்.)

சுந்நிதிமுருகன் கீர்த்தனம்

சங்கரன் மைந்தனே சந்நீதிச் செல்வனே
 வந்தனை செய்துன்றனை வாழ்த்த வணங்குவேனே
 சீந்தனைக் கெட்டாத சீவசுப்ர மணியனே
 எந்தனைக் கண்ணோக்கும் ஓளியனே குமாரசனே
 (சந்)

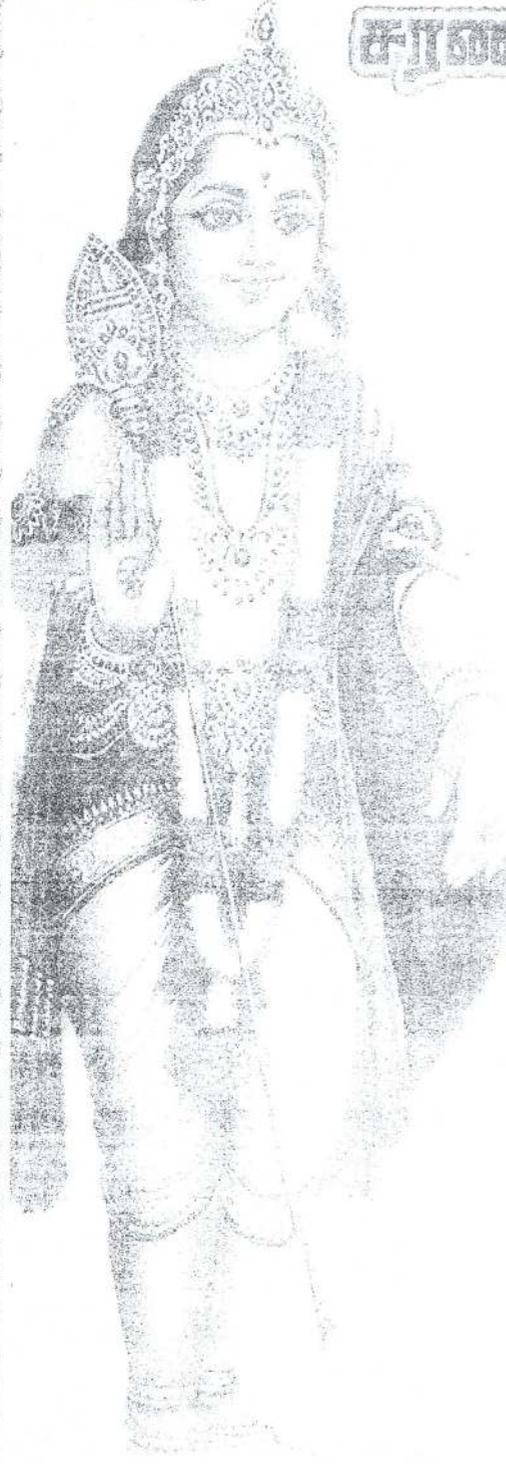
ஆணவம் கள்மம் மாயை
 அகற்றநல் லறவூட்டும்
 வேன்னைக் கையேந்தி
 விளங்கும் குமாரசுவாமர்
 மால்ன் மருகனாக்
 வள்ளி தெய்வானை சூழ
 சால்நெல் வயல் சூழ்ந்து
 தாமும் ஆற்றங் கரைக் கோயில்
 (சந்)

காமெறிந்து மக்கள்
 கார்த்திகை சட்டி வெள்ளி
 நூன்ன் மடியே நோற்க
 நோற்கு மடியார்க் கெல்லாம்
 பாலனாகத் தோன்றும்
 பாலசுப்ர மணியனே
 ஞாலம் எல்லாம் மயிலேறி
 நாமு யருள் புர்வாய்
 (சந்)

விண்ணவர் சிறை மீட்டால்
 மேலவர்க் கருள் ஈந்தாய்
 மன்னிச் செல்வச் சந்நீதி
 மகா கோவில் வீற்றருப்பாய்
 புண்ணிய வுண்ணுக்கே
 போற்றனேன் புனிதன் மீதே
 நண்ணி நான் பிறக்காமல்
 நல்லருள் தர வேண்டினேன்
 (சந்)

முதுவருப்பினவர் வை.க. சிற்றம்பலர்

சுந்நிதிச் செல்வனைப் பாடிப் பாடி சுரணம் சுரணமென்பேன்

எடுகன கிவிமால குமா ஒருபரம்போல்
 அப்பேய் பாடுவேனோ? அன்றி
 ஒருசகலக் கீரல் மீகல ஆற்றும்
 மலகூரல் பாடு வேனோ?
 மயமுதல் நமஸகந புலவர் - மீகல
 மொழுக்தகழி மயமீன், எந்தநீ
 நகுமவமயத்திலும் உலகை நினைத்திறமோ
 நமசிமுற்றமம் வயநம் பாட்டே

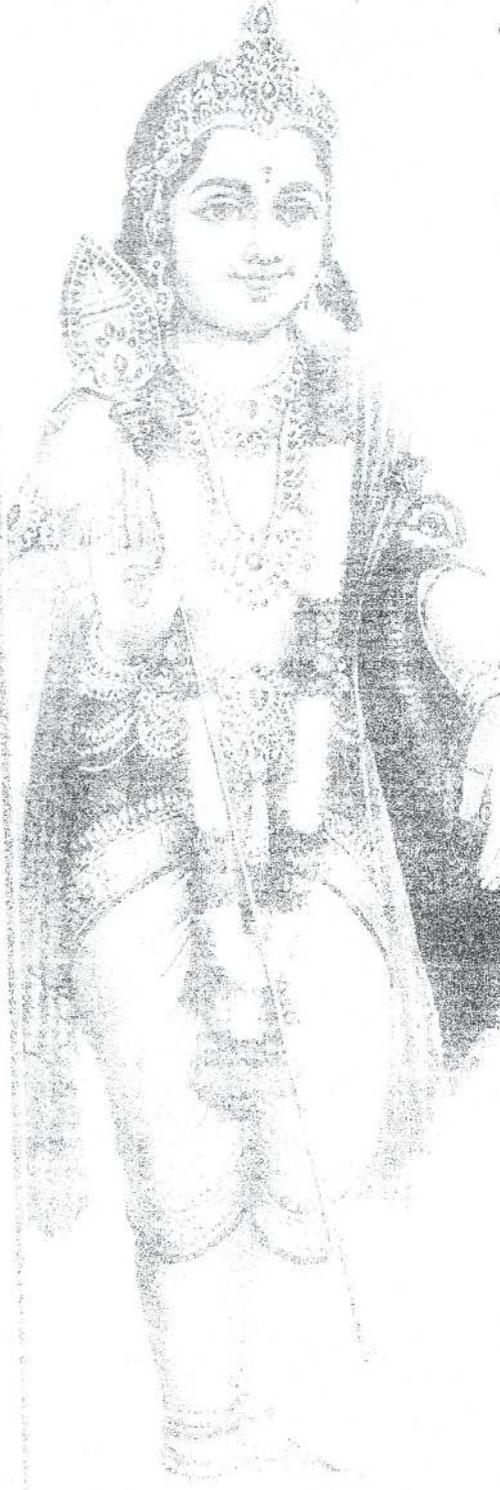
மந்திரம் மலிதும் கத்திர வயல்தும்
 கல்கை புகைநா தானே
 கந்திர களித்தி கோபு எந்தன்
 கந்திர கல்கை பாடுவேன்
 சிந்திர குலகை நீர் உல்கை
 சிந்திர சிந்திர குலகை
 சந்திர கல்கை களிசி துறாடியே
 சந்திரகை ஒருகை யானே

மல்கை மல்கை கீதநிச் சந்திரியாகல்
 மல்கை உலகை யுடன்
 மல்கை கீதநா யானை சகிதம்
 மல்கை வகுகைநாள்
 மல்கைகை கிவிமல குமாவு முக்கையும்
 கீதநி மல்கை பாடுவம் மல்கைகீத
 மல்கைகை மல்கை மல்கை கெடுகீத பாடி
 மல்கைகைகீத கெடுத வேகை

மல்கைகைகை
 மல்கைகை சந்திரி கோபுதகை மல்கை
 மல்கைகை கோபுதகை
 மல்கைகை சந்திரி மல்கை மல்கைகை
 மல்கைகை மல்கைகை மல்கை
 மல்கைகை மல்கைகை மல்கைகை
 மல்கைகை மல்கைகை மல்கைகை
 மல்கைகை மல்கைகை மல்கைகை
 மல்கைகை மல்கைகை மல்கைகை

...முதலியும் புகழும் கலை... கிந்திர... மல்கை...

சாந்திபிரயாசினி திருவடி வாழ்க

சந்திரிக் கந்தலைய சயீராக நாகவைய
வந்தவைய செய்யமனமே - அவை
வணங்கு தெய்வ கீரமே

வந்திழி வேலையினாய் சந்திரி பாலையகேவலையினல்
பாலையகே வெய்திழி வைய - அவைய
வையினையினல் சயீராக தெய்வமே

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - நாயகன்
நாயகனாக வந்திழிவையினல்

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - நாயகன்
நாயகனாக வந்திழிவையினல்

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - நாயகன்
நாயகனாக வந்திழிவையினல்

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - அவை
வந்திழிவையினல்

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - தெய்வமே
வந்திழிவையினல்

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - அவை
வந்திழிவையினல்

வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல்
வந்திழிவையினல் வந்திழிவையினல் - அவை
வந்திழிவையினல்

சைவ கலை பண்பாட்டி சூயி பேரவை வாழ்க

சந்தியாள் ஆச்சிரம கசைகலைபைன் பாட்டுப் பேரவை
சாதிக்கும் கரும மொய்கிறோ - அதன்
சரித்திரம் எழுத குடியினோ

கலைப்போல அறிவுதான் கருவையுடன் செய்வதனை
காண்பதன் ஆயுதங்களை - சந்திதி
கந்தலையெழி கலைவாய் பாடுதான்

கந்தலைய நம்பினாலும் வழங்க வாழ்வரை
கருத்தின் உறுதியின் குறைவோரை - சபையன்
கை கைகூத்து ஆதரிக்கிறார்

வகுப்பி நிரப்பி நாளும் வகுப்பினை வளிநாளும்
முதல் முதலவை கைமுப்பன் - அளிநி
பொறுமை யுடனும் கையன்

முதல் விரதம் பிறப்பின நீண்ட தோய் உள்ளவர்கள்
ஆணிக் சந்திதி யமந்தீதோரை - சபையன்
ஆகவேவந்தய தெலும் செய்கிறார்

வள்ளிதெயி வாயை மகனானது முன்னி யுயில் வாய்களை
ஆறுதலை சந்திதியானை - சிவவந்திரன்
கிவனத்தும் அளிநிதி கருவானை

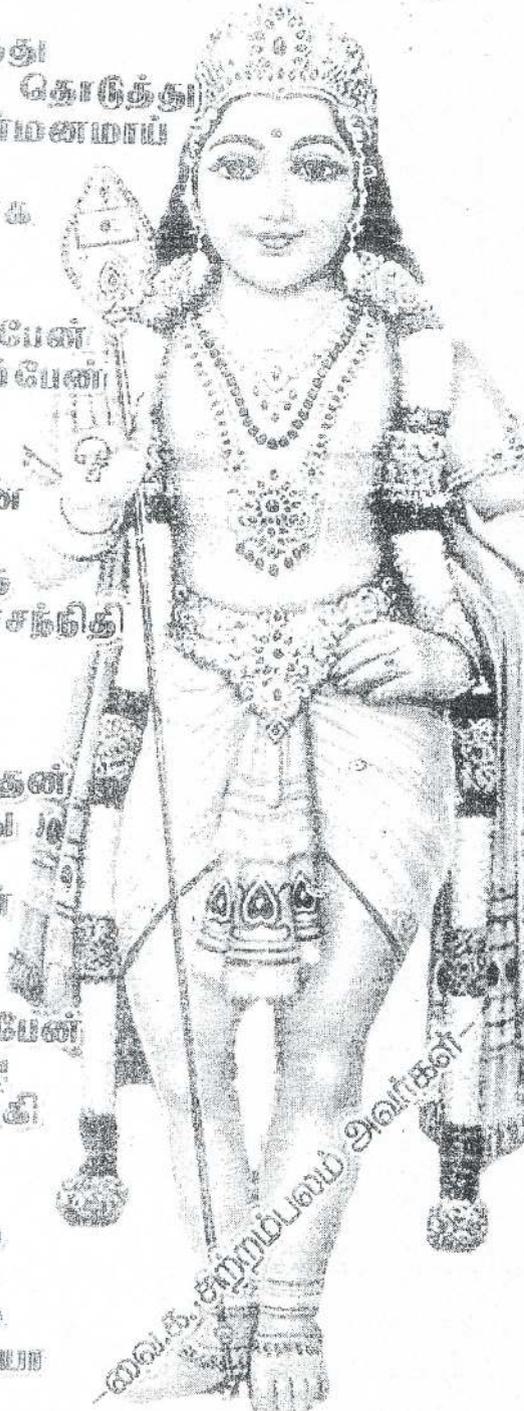
சந்திதி யுச்சிரமம் பண்பாட்டி பேரவை
சாந்திநெய்யும் வாழ்பதனை - அந்தர்
சபையுடன் கருவிகள் செய்பவன் யாவரும்
சாந்திநெய்யும் வாழ்பதனை.

யுதலும் பண்பு கலை. சித்திரபவலி

செல்வச் சந்திரசேரிமயில்வாகளே!

சேந்தமிழ்ச் சொல் மலரெடுத்து
 சிறந்த கவிதை தான் தொடுத்து
 செம்மனத்தைப் பொன்மனமாய்
 சீறடியில் புனைவேன்
 வந்தனையே பொருளாக
 ஆற்றாய்படை போடு
 வளமிக்க அந்நூதி
 அணங்காரமும் இசைப்பேன்
 பந்தமின்றி கந்து என்பேன்
 யாழமுருகா என்பேன்
 பற்றடனே சந்திரியான்
 யாத மலர் தொழுவேன்
 எந்தையே என்தாயே
 என்கைக்கை விபதே
 எழில் மிக்க செல்வச்சந்திரி
 சே மயில் வாகளே

திருமுருகா என்ற நான்
 செல்வச்சந் நிதி வந்தேன்
 சிந்தனையில் சிந்தித்து
 வந்தனை செய்தேனே
 ஒரு முருகா என நினைப்பேன்
 ஓயாது பாடுவேன்
 உள்ளமே கோயிலாய்
 உனை இருக்கிற்ப் பூசிப்பேன்
 அந்நன் முருகா வென் றெனது
 ஐம்புல வேடரை அடக்கி
 அகமே நகனி யாக
 அன்பு திரி மாட்டி
 உருகுவேன் உணர் வென்னும்
 நெய்மிட்டு ஒன்றாய்
 ஒளிவிளக் கேற்றியதில்
 உனைக் காண்பேன் ஐயம்

வை.க. சற்றம்பலம் அவர்கள்

செல்வச் சந்நிதி முருகன் திருவருளால் பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்

பாடவேண்டும் நான் பாடி முருகனை
பணிய வேண்டும் நான் பணிந்து அவன் கமல்
ஆடவேண்டும் நான் அனைத்து மாய் நின்ற
ஆறு மாமுகன் தன்னைப் போற்றியே.

தேடித் தேடியே நாடித் தேசங்கள்
திரிந்துங் கண்டிலேன் தேவ தேவனை
வாடி நின்ற வென் மனத்திற் கண்டதும்
மகிழ்ந்து கும்பிட்டேன் அவனும் மகிழவே.

உள்ளத்தை நன்று மெள்ளத் தீட்டியே
ஊடே அன்பெனும் நெய்யை யூற்றியே
கள்ளமின்றி அருள் திரி யிட்டேன்
காட்டினான் ஒளிக் கதிரை வீசியே.

ஐம்பொறிகளைச் செம்பொறி களாய்
அனைத்துமாய்ச் சட்டவிளக்கை யேற்றினேன்
நம் கடம்பனே புருவ மத்தியில்
நடமிடக் கண்டு நானும் நடமிட்டேன்.

கை யசைத்தனன் மெய் யசைத்தவன்
கைவடி வேலை மேலே காட்டினான்
பையவே யந்தப் பதும மார்தந்தப்
பரஞ்சோதி பதம் பாடிப் பர வென்றான்.

சோதி யாகிய பிளம்பொர் மேனியாய்
சுடர்முக மாறாய் கரமுட்பன் கிரண்டாய்
ஆதியே யொரு முருகனாய் வந்தான்
அரிய வேல் கொண்டான் ஆணவம் வெல்வான்.

செல்வச் சந்நிதி முருகன் திருவருளால் பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்

ஈடில்லாதவன் கேடில்லாதவன்
இணையி லாதவன் இறைஞ்சு வோர்க் கெல்லாம்
கோடி கோடியாய் அள்ளித் தருபவன்
குருசுவாமியைக் குகனை ஏத்துவாம்.

காடு மேடெல்லாம் கடந்து கந்தனை
கதிர்கா மத்திலும் கலந்து கும்பிட்டேன்
வாடிடாமலே செல்வச் சந்நிதி
வணங்கிப் பாரென்றான் அங்கும் நானென்றான்.

என்ன அதிசயம் என்ன அதிசயம்
அன்னம் பாலித்து என்னைக் காணென்றான்
மின்னல் வேகத்தில் சந்நிதி சென்றேன்
அன்னம் பாலிக்கு! அதிசயம் கண்டேன்.

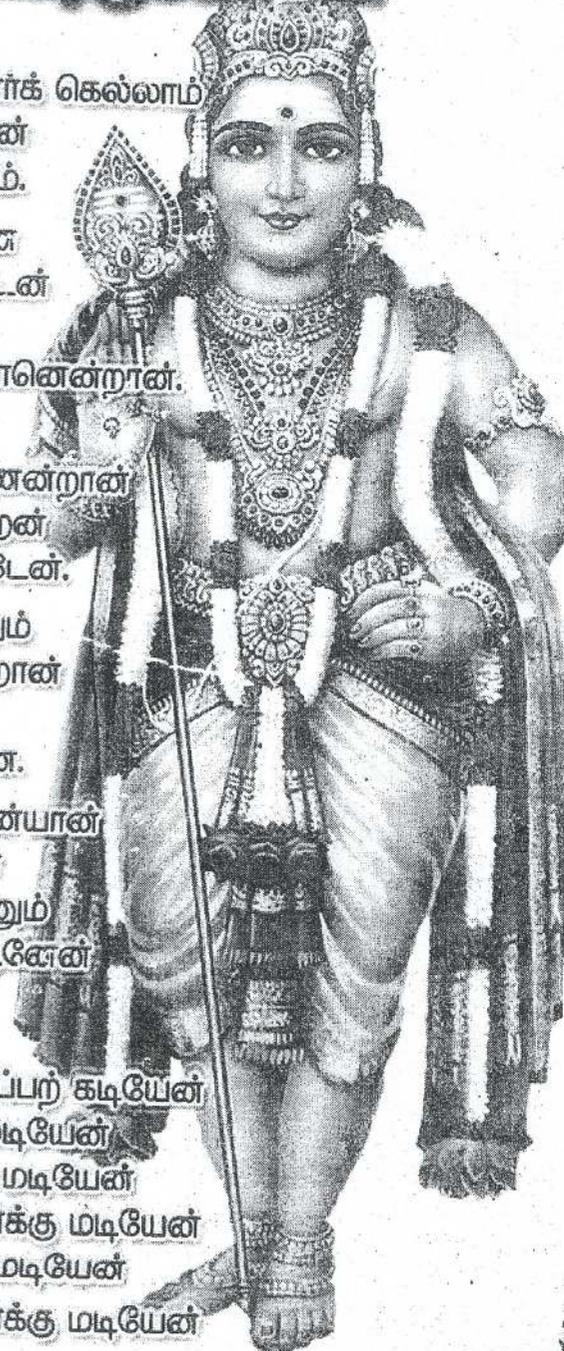
சைவப் பண்பாட்டு பேரவை நடாத்தும்
சமயஞ்சேர் ஞானச் சுடரில் பாடென்றான்
உய்வகை பதினாறு வருடமாய்
உருகிப்பாடிட உள்ளத்தில் நிற்பானே.

அருண கிரியல்லேன் கீரனு மல்லேன்யான்
அரிய கச்சியி னப்பரும் நானல்லேன்
பெரிய வாரியும் அல்லேனான் ஆயினும்
பிரிய மாய்க் கேட்பான் ஆதலிற் பாடினேன்

வேறு

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்மை யப்பற் கடியேன்
அருளாளர் கதிர்காமர் அடியார்க்கு மடியேன்
வானுயர்ந்த புகழ்மயில் வாகனார்க்கு மடியேன்
வந்தனைசெய் முருகேசுச் சுவாமியார்க்கு மடியேன்
தேனினிய மோகனதாஸ் சுவாமிக்கு மடியேன்
திருச் செல்வச் சந்நிதியைச் சேர்ந்தார்க்கு மடியேன்

~முதுவரும் புலவர், கலாபூஷணம் வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்~

சகமெல்லாம் போற்றும் சந்நிதியிற் சண்முகனே

ஆற்றங் கரையுறையும் ஆறுமுகப் போழ்கா
 ஏற்றம் புரிந்தெம்மை ஈடேற்றி வைப்பவனே
 சாற்றும்பா மாலையினால் சார்ந்ததனைக் கேட்டிடுந்
 போற்றுமென்தன் புந்தியுறை பொருமலையுங் கேட்பாயோ!

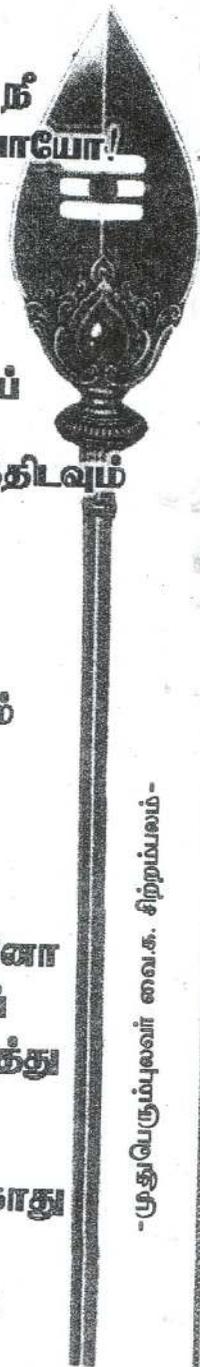
செல்வச்சந் நிதியுறையும் சேயேசிவசுப்ர மணியா
 நல்பழதே என்துணையே நற்கடம்பா நல்வேளே
 தொல்லைதரும் நாரிப் பிடிப்பொன் றெனைவாட்ட
 பொல்லாவதைத் தீராமல் புத்தியா யெங்கொழித்தாய்

சொந்தம்போ லுன்னையான் தோய்ந்தன்பால் வாழ்த்திடவும்
 கந்தா கற்பகமே கார்த்திகேயா எங்குற்றாய்
 தந்தையாய்த் தாயாகி தமிழேனைக் காப்பவனே
 எந்தனைப் பிடித்தவிந்நோய் ஏகிடவு மெண்ணாயோ

மாரீக்கமே யொன்றின்று வாட்டுநோயைத் தீர்க்காமல்
 கார்த்திகேயர் மேற்கொண்ட கற்பகச்சந் நிதியானே
 தேட்டமா யுனைநானே தேடிப்பாடி வைத்திருக்க
 நாடாமல் விட்டதேனோ கலந்தெனூடன் நிற்பவனே

சொல்வேறாய் நனைப்புடனே செயல்வேறாய் நிற்பேனோ
 எல்லாமா யுலகெல்லாம் எண்ணடியார் துயர் தீர்ப்பாய்
 நல்லாய் எனைவருத்தும் நாடகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து
 வல்லாய் நீ நிற்பதென்ன வளர்செல்வச் சந்நிதியாய்

வயதோ தொன்னூற்றொன்பது வாய்த்தவுடல் தாங்காது
 அயர்வேனை நீவந்து அபயஞ்செய்தால் ஆகாதோ
 நயமாக எத்தனையோ நடுங்கியவர் துயர்துடைப்பாய்
 சுயமாய் நோய்நீக்கி சுகந்தருவாய் சுவாமிநாதா.

-முதுபெரும்புலவர் வை.ச. சிற்றம்பலம்-

முருகா! நம்பியுந்தன் பாதம் பணிந்தோம்

செல்வச்சந் நிதிமுருகனே - அன்பரேத்த
தேடியருள் குமரனே - நல்ல
வல்லவழி வேல் ஏந்தியே - அடியாள்
வாட்டந் தீர்க்கும் வல்ல வீரனே.

கல்லினாலும் செம்பினாலும் - உனை
கண்கொள்ள வந்து கும்பிட்டோம் - எம்
அல்ல லெல்லாந் தீர்த்திடா யையா, அழகின்
ஆறுமுகம் பன்னிரு கையா.

செல்வா வுனைக் கும்பிட்டால் போதும் - உன்தன்
சிற்றழைய வணங்கினாற் போதும் - எமக்கு
நல்லவழி காட்டு முருகையா - எங்கள்
நம்பிக்கையின் செல்ல முருகா.

பாலும் பழமும் படைய லமுதும் - உனக்கு
படைத்திடவே ஆசைப்பட் டோமே
சாலும் வகை திரும்பிப் பாரையா - சந்நிதி
சண்முகனே முத்துக் குமரனே.

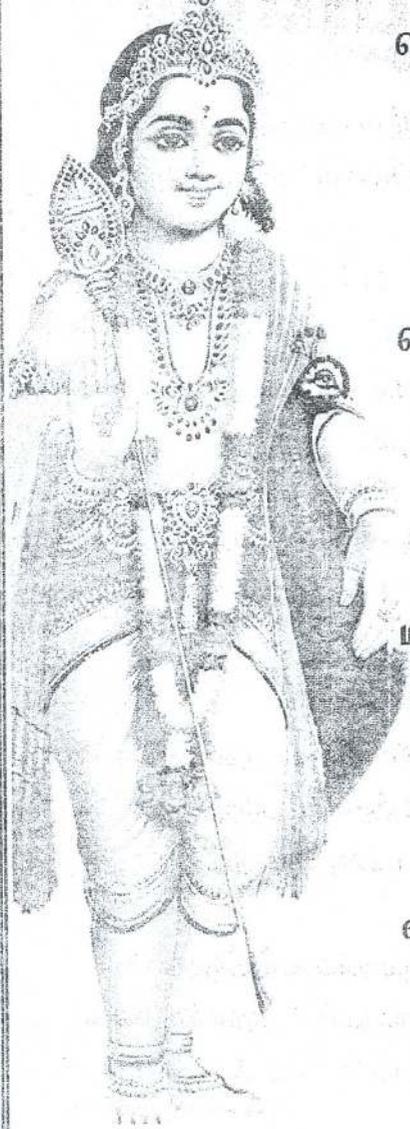
கள்ளர்களை நல்லவர்களாய் - அவர்க்குக்
காட்சிதந்து பாடம் படிப்பிப்பாய் எமக்குத்
தொல்லைதர நீவிடலாமோ - இவரெம்
சொந்தழயா ரென்று காட்டலா.

வள்ளலென்று உன்னை நம்பியே - எங்கள்
வாழ்வினிலே எந்த நேரமும் - நல்ல
உள்ளத்திலே கோயில் கட்டியோர் - எந்நாளும்
இருத்தி வழிபடு கிறோமே.

முதுபெரும் புலவர்
வை.க. சிற்றம்பலம்
அவர்கள்

பிறப்பில் ஒருநாளேனும் சந்நிதி சென்றால்...

பெரும்பே ரலைசேர் கடல்கூழ்ந்து
பிறங்குஞ் செல்வச் சந்நிதியை
பிறப்பில் ஒருநா ளேனுஞ் சென்று
பெருவீதி சுற்றிக் கும்பிட்டால்

பொருந்தா தனவே போயகலும்
புண்ணி யங்கள் கைகூறும்
போற்றித் தலத்தில் வீழ்ந்திறைஞ்சில்
புரியும் வரங்கள் கை கூறும்

மருந்தாய் அவனின் மலரடியில்
மலர்கள் திருந் றுடன் தீர்த்தம்
மகிழ்ந்து ஏற்று மனமுருகி
மெளனத் தியானம் பண்ணிவிட்டால்

விருந்தாய்ச் செல்வச்சந் நிதிக்கந்தன்
விரும்பும் கீம்மைப் பயனோடு
மிகுந்த புகழுந் தான்தருவான்
மெய்மை சொன்னேன் விரைந் துயிம்மினே

-முதுபெரும் புலவர் வை..க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

கட்டுரையாளர் கவனத்திற்கு:-

2009ஆம் ஆண்டு தை மாதம் தொடக்கம் 2013ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்த ஞானசகாயி மலரில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்களுக்குரியவர்கள் தங்களது பெயர் முகவரிகளின் விரிவாக்களை அறிப்படுத்துமாறு வேண்டுகின்றோம்.

-புரவையினர்-

சந்நிதி முருகனைச் சார்வீர்

ஒரு முருகா சந்நிதியாய் என்றழைத்தால் - அந்த
உருகு குரல் கேட்டோழ வருவான் - மேலும்
வருவினைகள் வாராமல் காப்பான் - அவரை
வாழையழ வாழையாக வளர்ப்பான்.

தஞ்சமென்றால் அஞ்சேலென்று கையால் - உடனே
தானுயர்த்திக் காட்டிடுவான் - முருகன்
பஞ்சம் பசி பட்டினியை ஓட்டி - நிலத்தில்
பண்புடையா ராக்கிக்கை கொடுப்பான்

நஞ்சர்களை வேல்காட்டி நசிப்பான் - அந்த
நாயகனை நண்ணிவிட்டால் - நயப்பான்
மஞ்சபடி விமான மூலக்கோயில் - சந்நிதி
மயில்வாகனன் சரணபாதம் மறவீர்

ஆறுபடை வீடுடைய அழகன் - உயர்ந்த
அருட்சந்நிதி கோயில் விட்டே அகலான்
ஹையட சூரனையே பிளந்தான் - வெற்றியால்
கோழிக் கொழு வீசிச் சுற்றித் திரிவான்

மனிதரிலே மாணிக்கமாய்த் திகழும் - அந்த
மனிதருக்கு முருகனருள் கிடைக்கும்
அனுபவத்தில் உலகறிந்த விஷயம் - அதனால்
அன்பரவ ரென்று அருள் சொரிவான்

அதுசெய்வேன் இதுசெய்வே னென்றால் - அந்த
ஆறுமுகன் அருள் தருவான் தானோ? இல்லை
பொருளறிந்து அவன் பாதம் பணிந்தால் - மட்டும்
போற்றும் வகை யாவும் தருவானே

-முதுபெரும் புலவர் வை.சு. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் தந்தவிளக்கு

சந்நியா வாச்சிரமம் தந்த விளக்கு - எல்லா

சாதனைகள் சோதனைகள் தாங்கும் விளக்கு

எந்நியந் தந்தனா ஸம்ஸுருமானின் - எல்லா

இணையிலா அற்புதங்கள் ஶ்ரீதும் விளக்கு.

தொண்டைமா ஶாற்றங்கரை தோற்றும் விளக்கு - அது

சோதியான வேலவளர் தோன்றும் விளக்கு

வந்தனைசெய் யன்பருக்கு வாய்த்த விளக்கு - எங்கள்

வாணானை வளப்படுத்தும் வன்னை விளக்கு.

அன்னம்நீந் தொண்டரை மாக்கும்விளக்கு - பொருள்

அள்ளிவிசு மன்பருக்கு மருளும் விளக்கு

முன்னஞ் சென்று நல்லடியார் முத்தியடையவே - நீன்ற

முத்தியான கந்தனது முத்து விளக்கு.

செந்தமிழன் ஞானச்சுடர் தங்கள் மலரை - கற்று

சீமாளிக ளானவரைச் சேர்ந்த விளக்கு

கந்தன்விளை யடல்களைக் காட்டும் விளக்கு

கதிரவன்போல் உலகவமல்லை கண்க்கும் விளக்கு

ஆண்டாண்டு வந்தநீந்த ஞானச் சுடரிலே - தொடர்ந்து

அழகான கட்டுரைகள் கவிதை எழுதினார்

புண்டவன்பின் ஆச்சிரமப் புண்ணிய ரீந்த - இந்த

புனிதமான விளக்கினது புதுமைதா ளொன்றோ!

-முதுபெரும்புலவர் வை. க. சிற்றம்பலம்-

சந்நிதியிற் சண்முகனை

மறப்போமோ

சந்நிதி முருகனிடஞ் செல்லுங்கள் - அவன்
சரணார விந்தமேந்திப் பணியுங்கள்
எந்நிதி வேண்டுமேனுங் கேளுங்கள் - அவனை
எந்நாளும் மனத்திலேகொண் டாடுங்கள்

கேட்டதெல்லாம் அள்ளியள்ளித் தருபவன் - நீங்கள்
கேளாதன வற்றையுமே தருபவன்
வாட்டமின்றிச் சென்றவனைப் பணியுங்கள் - உங்களை
வாடாமல் காத்து வாழ வைப்பவன்

ஆறுமுகம் பன்னிருகை யுடையவன் - மற்றும்
அழகுமயில் வாகனமே லேறியே
கூறுஞ் சேவற் கொடி வீசி - அவனியில்
குஞ்சரி வள்ளிகூழ் வருபவன்

பாட்டுந் தொகை நூலும் தொல் காப்பியம்
பதினென் கீழ்க் கணக்குஞ் சொல்லித் தந்தெனை
மேட்டிமையாய்ச் சிலம்பு சிந்தாமணி - மணி
மேகலையும் படிக்க வைத்த வேலவனே
(பாட்டு- பத்துப்பாட்டு, தொகை எட்டுத் தொகை)

ஆசுகவி எனவுலகம் பேசவே - யாழ்
ஆரிய திராவிட பாஷா சங்கமே
மாசில் புலவர் மணி விருதைத் தந்திட - எனக்கு
ஞானச்சுடரைக் காட்டி முன்னே நின்றவன்

நாற்பதின்மேற் பிரபந்தங்கள் பாடவும் - இந்த
நானிலமே யறிந்து என்னைப் போற்றவும்
சாற்றவைத்தான் நூறு வயதிலும் - இந்தச்
சந்நிதியிற் சண்முகனை மறப்போனா!

தொண்டையா வாற்றினிலே - ஒரு
தேவதை மயில் நின்று ஆடக் கண்டேன் - அதில்
தண்டை சிலம் பெலிக்கை - முருகனும்
நானேறி யாடவும் கண்டேன் கண்டேன் நானே

பண்டைய சந்திதியில் அடியார்
பலதேவ உடனாக ஆடக் கண்டேன் - கண்டேன்
தண்டி ழிசை பாறையே சிவமேயும்
தன்னை மறந்துவிட யாழனைய பாறையை

என்னைன்று நான் மறப்பேன் - அவனை
ஏறையேன் நெய்தலையும் ஓடி வாழான் ஒரு
கண்டலையே தேவையே யானாய் - என்னைக்
காணிக் கிளிதாவி யாடச் சொன்னாய்

சைந்தகி சிவியானிலும் சிவிய
சான்றா யானை எடுத்தேன் - ஆயன்
பண்டையே புறப்பா தென்றாய் - சிவிய
பாசென்றவா கானடா காரவி பிறத்தேன்

கந்தையே புதியுடன் அலங்காரம்
கந்தசுவிய மறத்தேன் - ஆயனென்
சிந்தனைக்குள் புருந்தாய் - பளிந்தேன்
சிவகுருநாதா என்நே தெழுந்தேன் நான்

தரிய மரில் யீதிலிலே பக்கம் - பக்கம்
தேவிமார் இருவர் கண்டேன் - கரத்தில்
மாறிலா வேணைக் கண்டேன் மகிழ்ந்தவன்
மறை சொன்னி வைத்தே பளிந்தேனே

உள்ளத்தென் கோயிலாக்கி - நின்றுவனை
ஒழிச்சிக் கெளயி பிறத்தான் - சந்திதியான்
கொள்ளையாய் அருள் பெறுவான் - வீரரும்
கொணாம வெந்நாளும் புண்குநிதாந் நுயியலாம்

யான் விருத்தவரை மற்றும் நல்ல
பாவையர் அறிஞர் வரை
காலத்தினி கோலக்கண்டு ஒன்றாய்வை
கருத்தினால் ஒன்றாகி காவைவைத்தான்

கந்தையின் சேவையை மறவாமல்
காலத்தினாயும் பெற்றினான் - அடியுமே
எந்தனை மறவாமலே எம்மவர்க்கு
தற்புத் துணை தருவான நிசமே.

கொல்கட்டி

கொல்கட்டி

கொல்கட்டி

கொல்கட்டி

முருகனின்

முருகனின்

முருகனின்

முருகனின்

முருகனின்

-முதுபெரும்புலவர்
வைக. சிற்றம்பலம் -

முருகா! நம்பியருந்தன் பாகம் பணிநீதோம்

செந்தமிழால் உன்னைப் பாடவும் - அடியார்
சேர்ந்த ஸட்டம் தன்னை நாடவும்
வந்தனைகள் செய்து பணிவேமாம் - உந்தன்
மலரடியே தஞ்சை நாமெற

கந்தமா மலரைச் சூட்டியே - உந்தன்
கழறையைப் பாழத் துதிப்போம்
சந்ததமெய் சிந்தனையிலே தோற்றிமுன்
சார்ந்து காட்சி ஆழக்காட்டா

கீருக்கும் வரை எந்தனுடம்பு - யார்க்கும்
ஏதமின்றி முயலச் செய்யா
வருத்தம் வந்து அழுந்த விடாதே - சந்நிதி
வாழும் முருகைய வேளையா

சோம உமா கந்த மூர்த்தியாய் - உன்னைத்
தோத்திரிந்து வணங்கி வருகின்றேன்
தான வள்ளி குஞ்சரியோடு - வேலுடன்
காட்சிதர ஓடி ஓடி வா

ஞானச்சுடர் வானச்சுடர்போல் - இந்த
வையமெல்லாக்கு கற்றி வறவும்
ஆனபணி செய்யும் தொண்டர்க்கு - உந்தன்
அருகர் மறையைய் பொழிந்து காட்டா

பச்சையியில் மீதினேறிவா - உயர்ந்து
பறக்கும் கோழிக் கொழையினே வா
கச்சியப்பன் அருவாகிவிக்கு போல - எனக்கு
காட்சிதர ஓடி வா வா

முதுபெரும் புலவர்

வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்

அன்னப்பணியுடன் ஞானச்சுடரும்

கன்று தோறா நுகோல குமாரனே
 குவைய மெல்லா துதிக்க திருத்தலம்
 நன்று ஆடியே நாடி யடியார்கள்
 நல்ல உள்ளமே கோயிலாய் யாடுவான்
 என்று கந்த புராணம் முருகனை
 ஏத்திடும் போற்றி புகழ்ந்துரைப்பா நிற்கும்
 இன்று அந்தக் குமாரவேள் ஆடும்
 இளைய நல்ல திருத்தலம் வேறுண்டோ

ஏறு மா மயில் ஏறி விளை யாடும்
 இளைய அந்தக் திருத் தலம் யாதெனில்
 கூறும் யாழ்ப்பாணம் தொண்டை மானாற்றிலே
 குலவும் முருகனின் ஆடலைக் காண்பினே
 நாறு நல்ல கடம்பணி கந்த வேள்
 நயந்து தன்னையே நம்பிடும் அடியார்க்கு
 சோறு நன்கு அவித்துக் குவித்திடும்
 சுவாமி நாடனே தங்கும் திருத்தலம்

சேவ வங்கொடி வீசும் கோபுர
 குலவும் மேலான சந்நிதிக் கோயிலில்
 ஆவல் கொண்டே யடியார்க் கருளிட
 அம்பலவாணன் அருமகன் சண்முகன்
 நாவல் லோர்க்கும் நாடியே பாடி
 நல்லடி யார்க்கே நன்மை பயக்கவே
 காவலாகியே அன்னக் குலமகல
 கலந்து வாழ்த்து கருணை பொழிவானே

முன்னால் வாழ்ந்த மயில்வானகு சுவாமி
 முத்துக் கந்தனுக் கேற்புடைத்தாகிய
 அன்னதானத்தை அன்று போல
 அவரைப் பின்பற்றி மோகனதாஸ் சாமி
 அவர்களும் அன்னப் பணியுடன் பற்பணி
 யாக ஞானச்சுடர் விளக்கினை
 மின்னல் போல உலகெங்கும் சுமந்து
 மேவியே செய்து வருபவர் வாழ்கவே

சூருப்புகழ்

சரவணப் பொய்கையில் தாழ்த்து தோய்த் தாடி
 சார்த்தரூப நாயெழுத்து தனி யுலாவி
 அரவணைத்து அர்த்திகையார் முலைப் பாலுண்டே
 அவர் மையில் தவழ்த்தா அம்மை கண்டே
 சரவணா வா. வந்தா வா. வென்றே அன்பாய்
 தன் கையா வணைத்திடவே வதன மாராயம்
 கரமெல்லாம் மாராயம் மலர்க் துள்ளிண்டாய்
 காசினியோல சன்னிதியில் கலந்த பெருமாளே

கந்தனென்று வந்தவனே வா வா வா
 கார்த்திகேயா முத்துக் குமா வா வா வா
 கலியுகத்தில் அவதரித்தாய் வா வா வா
 கரவேலைத் தாங்கியவா வா வா வா
 ஐங்கரனின் சோதரனே வா வா வா
 அற்புதங்கள் செய்வனே வா வா வா
 அயன் தலையைக் குட்டியவா வா வா வா
 அன்புடையார் நெஞ்சுத்தாய் வா வா வா
 அழியடை வீடுடையாய் வா வா வா
 அம்பலவன் தன்மகனே வா வா வா
 அருள் நான்குபுத்திரர் வரவே வா வா வா
 அன்னக் கந்தா அருட் கந்தா வா வா வா
 வெள்ளி சட்டி கார்த்திகேயாய் வா வா வா
 வேர் வள்ளி குஞ்சரியுடன் வா வா வா
 விரும்புஞ் செல்லக் சன்னிதியார் வா வா வா
 விளங்கும் ஆம்பிரகச் சையலில் வரவேலைவா

ஒரு யோதும் மறவாத அன்பும் பாடி
 ஓயாது நினைக் குஞ்சித் தனையும்
 சிறுபோதும் எனைக் மறவாத - உயர்ந்த
 சிந்தனை வாரும் வேண்டி னேனே
 அருவாகி உருவாகி உலகில் - எல்லா
 அன்பாதிக் கவி அழைக்கக் - செல்லும்
 திருவானா தொண்டை மாராயம் முராயம்
 சிறந்த செல்லக் சன்னிதியிற் பெருமாளே

சூருப்புகழ் புலவர் ஐ.வ.க. சீவநம்பலம்

எத்தகையனும்

எந்த நானும் முத்தன்
சன்னிதிக் கோயில் நான்
இருக்க வேண்டினாயா - முருகையா
(எந்)

இந்த நானும் எமக்கு
ஏதும் குறையில்லை
இரும் பெரும் உனதடல்
என்றும் பார்த்திட அடியேன்
(எந்)

வொதுசன நூகைம்
யாழ்ப்பாணம்.

கன்னலைய பவ வாரை
கடம்புடன் நெலை வில்லை
கடகமழ் மலர்ச் சோலை
கலந்து நிழலைச் செய்ய
மன்னவ எனம் முருகனே
மகிழ்ந்திட அடியவர்க்கு
வாரி வழங்குவதை
நேரில் பார்த்து மகிழ
(எந்)

சென்னெல் வயல்கள் சூழ்ந்த
சிறந்த தொண்டைமாளாற்றில்
திருமும் பெருவிறாவில்
சேயுள் அடியாவி
முன்கணநல் வினை கூட்ட
முந்தும் அடியவர்க்கே
முறையா யானு குனிதன்
முகத்தை ஒருகால் பார்க்க
(எந்)

-முதுபெரும்புலவர் வனக. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

விதாய்வு யாழ்ப்பாணம்

விசுவகோத்திரி வழங்குதல்

திருமுருகரின் பிள்ளைத்துழை

1. கார்ப்பு: மதுரை

(சுப.)

திருமால்

உலகலாக்கு சஞ்சாரக் கெடுவா னாயிரகளை

உடனின்றி கத்தினியற் றுதான் றுக்கேதானை

உத்தித்த மறையிலே உற்பவித் தருளி நின்றும்

அலகிலாக் கங்குலக் கருதாரி யாகவே

அவிற்பாற் கெட்டுமின்றிமும் அங்கனே குருந்தனே

அரிய திருவாலேயுள் அரியல ரு பணிந்தேன்

கலைவளர் பிறை வென்ன நிலவிவா பிறத்தல்

கதிரமலை முதலாகிய கத்தகோட் டங்களில்

நின்றால் புரிதரு கார்த்திகை யன் முத்தமாய்

நிலம்பே விரும்பிவாழ் தொண்டைய னாற்றயல்

நின்றதிருக் கோயில் கொண்ட நிமலனைக் குமரனை

நிறைந்தந் நிதியை அன நிருத்தனைக் காக்க வென்றே.

-முதுவெரும்புலவர் வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்-

கலாநிதி கலகத்தீசுவரக் குருக்கள் நூற்றாண்டு விழா மலருக்கான கட்டுரைகள், ஆக்கங்கள் கோரப்பட்டுள்ளன. தக்தமது ஆக்கங்கள் மலரில் இடம்பெற வேண்டுமாயின் மேற்படி ஆக்கங்களை,

க. கலகத்தீசுவரக்குருக்கன்

கந்தகிராமம்,

சென்னை-600 011.

என்னும் முகவரிக்கு வலம் தாழ்த்தாது அனுப்பி கவக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப் படுகின்றார்கள்.

விதானியலமாராறு

விவ்வசுத்திஷி வழந்தருவம்

திருமுருகனின் விவ்வசுத்தியிழ்

1. காப்பும் பருவம்

(தொடர் ..

சிவபிரான்

அரிமயன் தேயுள்

காணா தயந்திட

ஆதிமயம் கோதி யாதி

ஆனமக்க ளுய்யவே

அனைந்தும்வே நாகியும்

அவற்றை நல்வழிப் படுத்தியம்

2. சிவையுள் மும்பலம்

யானென தகற்றியும்

உய்யவே வழி துலக்கும்

உத்தன சங்கரா

உயர் மகேசல் ளொவுளை

உளமொன்றி யான் வணங்குவேன்

ஒருமையுள் துணைப்பணியும்

அடியவரைக் காத்திடும்

ஒப்பற்ற சிவன ளானால்

ஒங்கரப் போகூள் தேயியப்

பிரமனைக் குட்டியவன்

ஒரு தானைக் கதைபியாதி ளோன்

ஒருமையையுக் தரவல்ல

ஈழத்து வடபாலல்

எழிலை படுத்தியவே

இறந்தவெகு ளுப்புகல்

செய்ய வினைபாடு மோர்

ஏந்தல் ளனைக் காக்கவே.

விதாண்டைமாராறு

விசல்வச்சந்நிதி எழுந்தருளும்

திருமுருகலின் பிள்ளைத்தமிழ்

I. காப்புப் பருவம்

(கொடர்...

விநாயகப் பெருமான்

செந்தமிழின் பாரதத்தை

மேரு வெணுந் திருவேட்டில்

திருமருப் பொன் றொடித் தெழுதிபும்

திரு நிறை கருமங்களை

தனைமுதற் போற்றியே

திறத்தினர்க் கருணை யளித்தும்

கந்தறு மலர் தூவி

பூசை செய் ஓளவையைக்

கைதூக்கிக் கைலை சேர்த்த

கற்பகப் போதகக்

கரிமுகக் கடவுளை

கனிந்து பணிந் தேத்து வேளே

கந்தமுரு கேச னெனக்

கருணைவடி வேலனென

கார்மயில் வாக னெனவே

கடம்பணியுங் குகனென

கயிலை சிவன் மகனென

கடி வினையைக் கடிபவனென

வந்தனைசெய் யடிபவரை

வாழ்விக்கும் வள்ளலென

வாயார வாழ்த்திப் புகழும்

வடமா நிலத் தொண்டை.

மானாற்றங் கரைக் கோயில்

வைகுமுரு கனைக் காக்கவே.

விதானியலாய்வு

விசுவசேந்திரி உறுத்தல்களால்

திருமுருகரின் பிள்ளைத்தமிழ்

1. காப்புப் பருவம்

(ஞான...

வைரவப் பெருமான்

உலகத்தி னோடுறை

உயிர்களைப் படைத்திடும்

உரிமையா லகங்கரித்த

உருத்தான், சிவனையும்

மத்யாத பிரமனின்

ஒரு தலையை உறுத்திக் கினிளி

கலகமுற மறுதேவர்

உதிரமொ டகந்தையையும்

வைக்கொண்டு சூலமுடனே

காத்தெல்லாக் கோயிலையும்

பாலிக்கும் வைரவனை

கழல் பணிந்து வேண்டுவேனே

பலபல திருக்கோயில்

பண்படியா ருளக்கோயில்

பற்றியே வாழுமொருவன்

பாற்பிள்ளை வேற்பிள்ளை

புத்தர்கள் னொருபிள்ளை

பழநிமலை சேர்ந்த பிள்ளை

குலவரைகள் குறிஞ்சி நிலங்

குலவதினை யிடியவனும்

குறையமுதும் விரும்பும் பிள்ளை

குறந்தையன் சந்திரமில்

குறையாது அன்ன மருள்

குணவனைக் காக்க வேன்றே.

விதாஸர்வீடமாவானாயு

விசல்வச்சந்நிதி எழுந்தருளும்

திருமுருகவின் பிள்ளைவத்தமிழ்

1. காப்புப் பருவம்

(கொடர்...

பிரம தேவர்

ஒருபதம மலர்மீது

உறைந்துல கைப் படைத்திடும்

ஒருவனே பிரம தேவா!

ஓங்காரப் பொருளினைத்

தெரியாத முருகனிடம்

உறைக்கவொரு குட்டுப் பெற்றோய்

பெரியமத மடங்கிய பின்

மீண்டும் படைத்தல் புரியும்

பெரியனே கலைவாணியின்

பிரியமண வாளனே

பீடுடைய வேதவுனைப்

பேணிநிதம் வேண்டினேனே

அருமந்த சிவன் கேட்க

அவர் செவியில் மெல்லவே

அரிய பிரனைவ முரைத்த

அப்பனை தண்டை சிலம்

பொலிக்கக் குறுநடையிடும்

அமரர் தொழும் ஆறுமுகனே

தருமமே தழைத்திடும்

வகை யன்ன தானமிடும்

தலஞ் செல்வச் சந்நிதி தனில்

காண்டவஞ் செய்திடும்

நீண்டவடி வேளுடைத்

குறிற் முருகைக் காக்கவென்றே.

விழா நாளில் நாம் பாடவேண்டுக

விழா நாளில் நாம் பாடவேண்டுக

விழா நாளில் நாம் பாடவேண்டுக

காப்பியர் மகனாம்

கேவலத்திரன்

(கேவல)

வேறு

மருத நிலத்து வைய பெரும்

வளமாத் தடக்குழி

வய செல்வாம்

வாயந்த சாலி

உலையிட்டு

மகமும் போங்க வையுண்டு

இருநல் வேரைப்

பூட்டி யுறும்

இனியவேளாண் மக்கள் தினம்

எந்தல் என்று

பணிந் தேத்தும்

இந்திரனை நா னேத்தினனே

கருதி நாற்கா லிகளென்றும்

கடிநர் சென்றம்

கருந்துவதால்

காலியாம்பே ராற்றயலில்

கரைசேர் கோயில்

கொண்டிருளும்

திருமால் மருமான்

சிவன் மகனை

தேவர்க் கெல்லாம் நாயகனை

செல்வச் சந்தி

வீற்றிருக்கும்

சேயோன் தன்னைக் காத்திடென்றே.

விதாண்டைமானாறு பிசவச்சந்திரி எழுந்தருளும் திருமுருகலின் பிள்ளைத்தமிழ்

I. காப்புப் பருவம்

சுந்த மாதர் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்

(தொடர்...)

சுந்தமா தரா ரென்னும்

காளியுடன் பிராமியும்

வராகிநா ராயணியுடன்

கௌமாரி இந்திரா

தேவியுடன் மகேஸ்வரி நல்

காலிற்பணிந் தேத்திப் பின்பும்

செப்பமுறு மருத்துவர்கள்

இருவருடன் வசு எண்மர்

சேருத்திரர் பதினொர்வரும்

திகழ்வான சூரியர்கள்

பன்னிருவர் திருப்பதமும்

உளமாரப் போற்று வேனே

தப்பிதஞ்செய் யசுரர்களை

சூரனுடன் மடிந்தொழிய

தனிவேலை விட்ட செவ்வேள்

தங்கியே யருள் பொழியும்

ஆறுபடை வீடன்றி

தனிப்பெரு மீழ்த்திலே

முப்பொழுதும் தவறாமல்

தொண்டைமா னாற்றங்கரை

முனைந்தெழுந் தருள்பொழியும்

முதல்வனைச் சந்தியின்

முருகனைக் காக்கவென்றே.

விதாண்டைமானாறு விசல்வச்சந்நிதி எழுந்தருளுந் திருமுருகஸின் பிள்ளைத்தமிழ்

I. காப்புப் பருவம்

(தொடர்...

சமய குரவர் சந்தான குரவர்

திருஞான சம்பந்தர்

திருநாவுக் கரசருடன்

திருநம்பி யாருரைத்

திருவா சகஞ் செய்த

திருவாத ளூரையும்

திருவளர்சண் டேசுரையும்

ஒருநல்ல மெய்கண்டார்

அருணந்தி மறை ஞானர்

ஒருமா பதி சிவத்தார்

உற்ற சிவ முனிவர்கள்

அடியார்கள் திருவடியை

ஒருமையாய் வாழ்த்து வேனே

மரு வாரும் யாழ்ப்பாண

மாதொண்டை மானாற்றில்

மாசெல்வச் சந்திதியில் வாழ்

மாப்பிள்ளை வேற்பிள்ளை

மயில்வா கனப் பிள்ளை

மகிழ்தருங் குறிஞ்சிப் பிள்ளை

குருவா யிருந்து பல

அடியவர்க் குபதேசஞ்

செய்திடும் குமாரப் பிள்ளை

குறித் தடியர் வினை தீர்ந்து

கும்பிட வைத்திடு மந்தக்

குழந்தையைக் காக்க வென்றே.

விதாண்டைமானாறு

விசல்வச்சந்நிதி எழுந்தருளும் திருமுருகஸின் பிள்ளைத்தமிழ்

I. கூப்புப் பருவம்

(தொடர்...

வீரபத்திரர், பத்திரை, திருமகள், வாணி,
சூரியன், சந்திரன், சாலினி, தருமக்கடவுள்

அருளாளர் வீரபத்

திரருடன் பத்திரையை

அன்னைதிரு வைவானியை

அகிலமுந் தன்னொளிக்

கதிர்க்கரத் தால் தீண்டும்

ஆதித்தனைத் திங்களை

ஒரு விண்மீ னெனவானில்

திகழ்கின்ற சாலினியை

ஒப்பில் தருமக் கடவுளை யென்

உளம் வாக்குக் காயத்தால்

நலம் மேவ எந்நாளும்

உணர்ந்து பணிந் தேத்துவேனே

திருவுயரும் ஆறுபடை

வீட்டில்நல் லீழத்தில்

சிறந்தகதிர் காமத்திலும்

திகழ்மாவை கந்தவனம்

இணையில் மண் றிரிலும்

சிறப்புடன் வீற்றிருக்கும்

பெரும் மாயன் மருமகன்

சிவஞானக் குருபரன்

பிரிய வள்ளி தெய்வானை

பெட்புடைய மணவாளன்

நட்புடனே சந்நிதிவாள்

பெருமானைக் காக்க வென்றே.

எமதூதர் இடர் எம்மை வருக்தாது காப்பாய் முருகா?

விரும்பினும் விரும்பாத போதிலும் மரணமும்
 விளைவது உறுதியாயே
 விரும்பியே தறவினை வேண்டிய முனிவரும்
 மரணத்தை அடைவது உண்மை
 கரும்பினைப் போலவே இறைவனைக் கருதியே
 கடுவான இயம தூதரைக்
 கண்டதும்பண் டைய வினைப்பயன் என்றவர்
 பாவங்கள் தனை நினைப்பார்
 கந்தனே செந்திற் பரமனே என்னையும்
 கண்டவர் வெருட்டும் போதில்
 முந்தை பிறவில் நான் செய்த பாவங்கள்
 முருகா நீ முறியடித்தே
 எந்தையாய்த் தாயாகத் தாங்கக் கருதியே
 ஏறுக மயில் மீதிலே
 செந்திலோய் வேல் கொடு வந்தெனைக் காக்கவே

சேவலாங்கு கொடிய உயர்கூர்ந்தே
 காவலன் வரும்போது சுவலங்காமல் காப்பாய்

என்னுயிர் நீங்குமுன் பிராண சங்கடங்களும்
 எத்தனை நேர்ந்தியோ
 கண்பஞ் சடைந்திடும் கருதுவாய் அடைக்குமே
 கடவுளைப் பாடவறியேன்
 என்னெஞ்சம் அல்லலை ஏற்றிம் இப்போதே
 இதற்கொரு முடிவு காண்பேன்
 என்மென்றும் காத்துடும் செந்திலோன் அப்போது
 எனைவந்து காத்தருள்வாயே
 பொன்மலைப் பிறந்தவன் பூவினில் வளர்ந்தவன்
 புணரியின் அஞ்சி நின்றான்
 கண்ணருள் தருபவன் கந்தனே செந்திலோன்
 கருதுவான் மயில் வாகனன்
 அன்பருக்கருள்வதில் அழகினுக் கழகோன்
 அருமையுள் அருமையா னோன்
 என்பெலாம் உருகினும் இவனுக்காய் உருகு
 ஏற்றமும் பெறலாகுமே.

897367

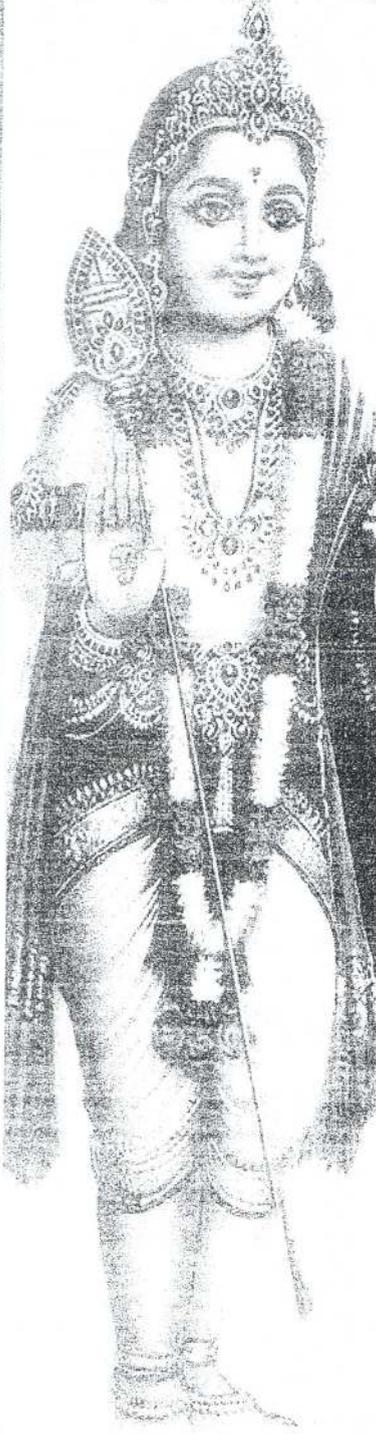
துதிக்கையோன் சும்பியை நும்பித் துதி

அண்ணனின் துணையோடு அன்னையின் மடித்து
 அன்று நீ விளையாடினாய்
 கண்ணுதல் உன்னையும் கணபதி தன்னையும்
 களிப்புடன் கண்டு நின்றார்
 பொன்மலை போற்றிட புனிதரும் போற்றிட
 புன்னகை கொள் என்னையும்
 உன்னை உன் விளையாட்டின் இடையிலே முத்திட்டு
 இறைவனை கண்ணோக்கினாள்
 உன்னரும் தந்தையின் எண்ணமும் அதுவாக
 உன்னையே வர வேண்டினார்
 எண்ணிலா அழகோனே உம்பிதா முன்னாலே
 எழுந் தோடிச் சென்றாயன்றோ
 நண்ணிய உன்னையக் கண்ணுதற் பெருமானும்
 ஆரத் தழுவி நின்றார்
 புண்ணிய மழமேனிப் பொலிவினை வேண்டினேன்
 பூரணா நினைவு கொண்டேன்.

முருகன் கருணை கண்டு துதிக்குதல்

செந்தில் வேலாயுதச் செல்வக் குமரனே
 சிந்திக்க வைக்கும் அழகே
 எந்தையே கந்தனே குகனான சிவபாலா
 எழிற்சக்தி வேல் கொண்டவா
 சிந்தையே களிகொள்ள செந்திவாழ் காந்தனே
 செற்றனை சூழித்தாய்
 வந்திக்கும் அமரற்கு வாழ்வுமாய் ஆகினாய்
 வலிய சேனாதிபதியே
 சிந்திக்க சிந்தையில் செந்திலோன் கருணையே
 நீள் புகழ்ச் சேவலானான்
 கந்தவேள்கருணை யால் வனமங்கை வள்ளிக்
 கடிமனம் புரிந்து கொண்டாய்
 சிந்தையுள் செயலான கந்தனே சண்முக
 சேந்தனே காத்தருள் வாயே.

சந்நிதி முருகனைச் சார்வீர்

புலம் பெயர்ந்து நந்தமிழ் ரெல்லாம் - உலகில்
போனகூடம் நினைவார்பால் செல்வான்
நலமிகவே அன்னவர்கட் கெல்லாம் - சந்நிதியான்
நாடி நாடி நோக்கிடுவான் நன்றே

முருகத்திலே கண்கொண்டு பார்த்தே - அவனை
முன்னாலே தொழுதிழையும் சூட - இனிய
அகத்திலே கண்கொண்டு பார்த்தே - அன்பால்
அர்ச்சித்தால் கண்டிருவான் பார்ப்பீர்

ஐம்புலவே உரைநங்கி வள்ளி அவனை
ஆதரித்தான் ஓடிவந்தான் முருகன்
நம்பி வந்த நல்லுயிரென் றவனை - முருகன்
நாடித்தன் பாதஞ்சேர்த்து மகிழ்ந்தான்

வாரியரைப் பற்றி நீங்கள் அறிவீர் - முருகனை
வாரமாகப் போற்றிப் போற்றி மகிழ்ந்தார்
காரியங்கை சூடுமாறு அவரை - தனது
கடமலர்நல் பாதஞ்சேர்த்தான் அறிவீர்

இலங்கையிலே ஆறுபடை வீடு - அவற்றில்
இனிய செல்வச் சந்நிதியு மொன்று - அங்கே
சைன்கை தண்டை சிலம்பொலிக்க நடப்பான் - அந்த
சதுரோடை கேட்கத் தவஞ் செய்வீர்

பாத்திரமாய் மோகனதான் சுவாமி - சந்நிதியான்
பாதமே மனத்திற் கொண்டு நடக்கக் - கண்டு
நேந்திரம்போல் அவ்வாச் சிரமத்தை - முருகன் விரு
நேர்கொண்டு ஆடுகின்றான் நிதமே.

-முதுபெரும் புலவர் வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்

சந்நிதிச் செல்வனாய் பாழி பா சுரணம் சுரணமென்பேன்

செல்வச் சந்நிதி சேர்ந்த முருகா
தேவா உனை நானே
அல்லும் புகலும் அடைந்து தொழுதே
அன்பு கொள்வேனே
பல்வித தூன்பம் எனக்கு வரினும், உ
பாரம் சுமப்பது நீயன்றோ, என
செய்கலை யில்லா அன்பு மடைவேன்
என்தன் குமரை யனே.

தேனே பாலை தஞ்சுவைக் கரும்பு
கிற ஞானச் சுடகிர தேள்
வானை நிகர்த்த நீல மயில்நீமல்
வளமாய் வலம் வருவாய்
ஞான வால்கள் உள்ளக் கோயில்
நாழ யமரு நீயே
ஏனோ என்தன் பாடல் கேளா
திருப்ப தழுகோ ஜயா!

ஆசை வயன்றும் பாச வேண்ட
அகற்றி னேன் மேலும்
பேசும் எனதை நானென் படுகையி
பிழிந்து தள்ளி விட்டேன்
நீத லாக உள்ள விளக்கில்
உனக்கே கோயில் கட்டினேன்
வாசல் செய்ய ஒழ வருவாய்
வழவேல் கும ரையனே.

2904 6-11-23
அணி.

சிவனடியார்கள்

முதுபெரும் புலவர் கலாபூஷணம்
ஆசிரியர் வை. க. சிற்றம்பலம், அவர்கள்.

அ.தாவது சிவபெருமானை முழுமுதலாகக் கொண்டு வழிபடும் அடியார்கள் என்பது பொருள். சிவபெருமானன்றி, திருவருட்சத்தி, விநாயகப்பெருமான், வைரவப் பெருமான், முருகப்பெருமான், வீரபத்திரப் பெருமான்களன்றி ஹரிஹர புத்திரராகிய ஜயணர்ப் பெருமானையும் வணங்குவோரைச் சிவனடியார்கள் என நாம் கருத வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் அவ்வவ் மூலமூர்த்திக்கேற்ப உட்பிரகார மூர்த்திகளும் எழுந்தருளச் செய்து வழிபடுதலை நாமறிவோம். எனினும் சிவாகம விதிப்படி அமைந்த கோயில்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளவேனும், ஆகம விதி முறையல்லாமல் சில ஆலயங்களில் சிவமூர்த்திகள் மாறாக அமைத்தும் வழிபாடுகளை நடாத்தி வருவதை நாமறிவோம்.

சைவ சமயிகளாகிய நாம் எப்படி ஆலயங்களிலே வழிபட வேண்டுமென்பதை ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தாமியற்றிய சைவ வினாவிடைகளில் நன்றாகக் காட்டியிருக்கிறார். சைவசமயத்தவராகிய எங்களுக்கு சைவவினாவிடை மிக இன்றியமையாத கட்டளைகளை விளக்குகின்றது. நித்திய கருமவிதி, சிவாலய தரிசனம், விரதவியல் என்பவற்றை நாம் நன்கு கடைப்பிடிக்க வேண்டியவர் என்பதை நாம் மறந்து விடலாகாது. வைகறையிலெழுந்த நாம் காலைக் கடன்களை முடித்த பின் சிவசின்னமாகிய விபூதியைத் தரிக்குமாற்றை கைக்கொள்ள வேண்டும்.

வடக்கு முகமாகவேனும், அல்லது கிழக்கு முகமாகவேனும் நின்று, வலக்கரத்தால் விபூதியை எடுத்து அண்ணாந்து “சிவசிவ” என்று உச்சியில் தொட்டு நெற்றியில் இருகடைப் புருவ எல்லையின் இடையில் தரிக்க வேண்டும். நாம் ஏதேனும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த காலத்திலும் பக்தியுடன் விபூதியைத் தரித்தால் அந்நோயே நீங்கிவிடும்.

ஆலய தரிசனத்திலும், அங்கே செல்லும் சிவனடியார்கள் முதன் முதல் தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை சிவலிங்கமென்றே நினைந்து வழிபடவேண்டும். ஆலயத்தினுள் சென்றதுமே முதல் விநாயகரை நினைத்து மும்முறை தலையிறகுட்டி இருகாதுகளை இருகையினால் மாறிப்பிடித்து மும்முறை தோப்புக்கரணம் போட்டபின் மூன்றுமுறை கீழே வீழ்ந்து வழிபடவேண்டும். வழிபடும்போது ஆண்கள் அட்டாங்கமாகவேனும் பெண்கள் பஞ்சாங்கமாகவேனும் வீழ்ந்து வணங்கற்பாலர்.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது:-

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய் புயங்களிரண்டு, ஆகிய எட்டு அங்கங்களும் நிலத்திற் பொருந்த வணங்குதல்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது:-

தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்து அவயங்களும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

இந்த நமஸ்காரங்களை மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழு அல்லது ஒன்பது தரமேனும் பண்ணுதல் வேண்டும்.

நமஸ்காரம் முடிந்தபின் வீதியை வலப்பக்கமாக மூன்று அல்லது ஐந்து அல்லது ஏழு தரம் சுற்றி வந்து வணங்குதல் வேண்டும்.

நாம் வணங்கும் போது அல்லது வீதியைச் சுற்றி வலம் வரும்போது தரிசிக்கும் மூர்த்தியை மனத்திற் பதித்து திருமுறைகளைப் படித்து அதன் வழி எண்ணத்தைப் பதித்து வணங்கவேண்டும். உண்மையான சிவனடியார் கூட்டம் இவ்வாறு வணங்கினால் இறைவனது திருவருளை இலேசாகப்பெற்று உய்தியடையும். சிவனடியார்கள் இறைவனது திருவருளுக்குப் பாத்திரமாக வாழ்ந்து வரவேண்டியராதலால், அவர்கள் தமது உள்ளத்தை இறைவன் எழுந்தருளியிருத்தற்கேற்ற கோயிலாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறானால் நமது உள்ளத்தை நாம் எப்படி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நன்கு அறிந்திருத்தல் அவசியம். அதற்குப் பஞ்சப் புலன்கள் வழி நாம் போகாமல் அடங்கி வாழவேண்டும்.

மற்றும் பொய்யாமை, கள்ளாமை, கொல்லாமை, மது உண்ணாமை, வியபிசாரம் ஆகிய குற்றங்களையும் நீக்கி ஒழுகவேண்டும். சிவனடியார்களென்றால் மேலும் கடைப்பிடிக்கவேண்டியன உண்டு. தருமமாக அன்பு பொருந்த நடக்க வேண்டும். என்னதான் அநீதியைக் கண்டும் கோபப்படல் ஆகாது. மற்றும் நான் என்பதையும் எனது என்பதையும் முற்றாக நீக்க வேண்டும். மற்றவரின் கல்வி, செல்வம், உயர்வுகளைக் கண்டு பொறாமைப்படலாகாது.

இந்த நிலையில் ஒருவன் தன் வாழ்வினைக் கடைப்பிடித்துவரின் அவ்வாறான அன்பின் உள்ளமே இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலாகும். பெரியபுராணத்திற் கூறப்பெற்ற மெய்யடியார்கள் ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய மெய்யடியார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்து, நாமும் மெய்யடியாராக எம்மை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய மெய்யடியார்களாகத் திகழ்பவர்கள் தமது ஊரிலுள்ள திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, தம்மை இறைவன்பால் ஒப்பித்து வழிபட்டு வரவேண்டும். இறைவனின் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாக வேண்டின், நாம் அக்கோயிலிலே செய்ய வேண்டிய தொண்டுமுறைகள் இன்னஇன்ன என்று வகுத்துக்காட்டி அப்படி அதன்வழி ஒழுக்குபவர் பெறும் பயனையும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அவை, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பன. இந்த நிலை ஒவ்வொன்றினையும் கடைப்பிடித்துவரின் அதனாலாம் எத்தனையோ பயன்களை நாமடையலாம். அதாவது, ஒவ்வொரு படியிலும் நாம் நின்று வருங்காலத்தில், இறைவனுக்கும் அவனை நினைந்து வணங்கும் எமக்கும் நாளடைவில் பெரிய அனுபவங்கள் தன்பாட்டிலேயே வந்து கைகூடும். மனமகிழ்ச்சி முகமலர்ச்சி வாழ்வின் சிறப்பெல்லாம் வந்து வாய்க்கும்.

சரியை:-

நந்தவனம் உண்டாக்கல், மலர் பறித்து இறைவனுக்குச் சாத்தக் கொடுத்தல், பூமாலைகட்டிக் கொடுத்தல்; இறைவனது கீர்த்திகளை உரைத்தல்; வணங்கும் கோயில்களைக் கூட்டல்; கழுவுதல்; விளக்கேற்றல்; சிவதொண்டருக்கு தான் தொண்டு செய்தல் ஆகியன.

கிரியை:-

கோயிலில் பூசைவேளை தூபமிடல், இறைவனுக்கு திருமஞ்சனத்திற்கேற்ற பால், தயிர், இளநீர், பனிநீர், வாசனைப்பொடி ஆகியன நல்கி, தாமும் சிவபூசை செய்பவராயிருத்தல்.

யோகம்:-

பஞ்சப்புலன்கள் அடங்கப் பெற்றவராய், தாம, இராசத, சாத்வீக குணங்கள் சிறிது மிலராய் கமலாசனத்தில் அமர்ந்து மூலாதாரம் (கணபதி) சுவாதிட்டானம் (பிரம்மா); மணிபூரகம் (திருமால்); அநாகதம் (உருத்திரன்), விசுந்தி (மகேஸ்வரன்), ஆக்ஞை (சதாசிவன்) ஆகிய ஆறாதாரங்களில் நின்று, அவற்றினூடாக நினைந்து, உணர்ந்து அதிலும் மேலாகிய சகஸ்ர தளத்தில் பெருவெளியில் இறைவனின் பிரவாகத்தை அறிந்து அதில் மூழ்கியிருப்பார். இது சிவானந்தப் பெருநிலை.

குறிப்பு:- இந்நிலையிலே மூழ்கியிருப்பவர்களுக்கு எமது கடவுளாகிய சிவபெருமான் பலவித காட்சிகளைக் காட்டிக்கொண்டிருப்பார். அக்காட்சிகளை கண்டு நாம் அடங்கி, அமைந்து, அதில் திழைத்து இருக்கவேண்டும். எந்த முறையை அநுபிஷித்து வந்தோமோ, அந்த முறையில் நாம் வழுவாது கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதுதான் இறையின்பம் என்று நாம் வெருளக் கூடாது. இந்த மூன்று படிகளிலும் நாம் ஏறி ஏறி வரும்போது இடையிடையே சிவானுபூதிகள் எமக்குத் தோற்றும்; கிடைக்கும் அசரீரி வாக்குகள் கேட்டல் நாம் ஒரு கருமத்தில் ஈடுபடும்போது எழுகின்ற சந்தேகங்களுக்கு வழிதிறத்தல் ஏதோ எமக்கென்று தேவைப்படும்போது அது, காத்திராப் பிரகாரமாக கைகூடல் இப்படிப்பல.

இவ்வாறு சிவானுபவங்களில் மூழ்கியிருப்பவர்களுக்கு உதவி புரிய இறைவன் எந்நேரமும் கூடவே திரிவான். சமயகுரவர் நால்வரது அற்புதங்களெல்லாம் அவர்களது உன்னத யோகத்தினால் அடிக்கடி கைகூடி வந்ததைநாமறிவோம். அவர்களெல்லாம் பொது நலமான தொண்டுகள் புரிந்து வந்தமைபால் அடிக்கடி இறைவனது திருவருளைப் பெற்றபடியிருந்தனர்.

ஞானம்:-

நாலாம்படி ஞானம் முதல் மூன்று படிகளிலும் மூழ்கியிருப்பவர்க்கு ஞானம் தானே கைகூடும் இதுவே சிவயோகம். கல்லால் நீழலில் தெட்சணா மூர்த்தியாயிருந்த எம்பெருமானிடம் சென்ற முனிவர்கள் நால்வரும் அப்பெருமானடி தொழுது எம்பெருமானே! நாம் சரியை கிரியை யோகத்திலிருந்து அவற்றையறிந்தோம். ஆனால் எமக்கு ஞானத்தின் நிலை புரியவில்லை? தேவரீரதை எமக்கு உபதேசித்தருள வேண்டும் என விண்ணப்பித்தனர். இறைவன் ஞானத்தை அம்முனிவர் உணருமாறு தமது கரத்தில் சின்முத்திரையைக் காட்டியபடி மௌனமாக இருந்தார்.

சிறிது நேரம் தாமும் மௌனமாக இருந்த முனிவர் நால்வரும் சுவாமியைப் பார்த்து “சுவாமி! இப்போது எங்களுக்கு ஞானத்தின் பொருள் விளங்கி விட்டது” என்று வணங்கிச் சென்று விட்டனர்.

இதிலிருந்து என்ன விளங்குகிறது? இந்த ஞானம் வாயினால் உணர்த்தப்படுவதன்று உள்ளத்துணர்வால் அந்த நான்கு முனிவர்க்கும் உணர்த்தியமை காண்க.

பக்தி மார்க்கமாக நின்று சிவபிரானை திருநீறு உருத்திராக்கம் முதலிய சிவ சின்னங்களுடன் பொருந்தி வாழும் சிவனடியார்களுக்கு ஞானமார்க்கமாகிய சிவானந்தப்பெரும் முத்தி தப்பாது கிடைக்கும் என்பது சத்தியம் முக்காலும் சத்தியமாம்.

1955 05 01
 மொழி பெயர்த்தல்
 மய)

26

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான்

முதுபெரும்புலவர், கலாபூஷணம்,

ஆசிரியர் வை. க. சீற்றம்பலம், அவர்கள்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரென்றால் இலங்கையிலன்றி இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டிலும் அறியாத தமிழருமுளரோ. அவ்வாறு பெரும் புகழ் பெற்ற சைவப்பெரியார் கல்விமான் அவர். நல்லூரிலே புகழ் பூத்த கல்விக் குடும்பத்திலே உத்தம வேளாளரான தமிழறிஞர் கந்தப்பிள்ளையும் அவர் பத்தினியார் சிவகாமிப்பிள்ளைக்கும் நான்காம் மகனாக அவதரித்தவர். நிரம்பிய சிவபக்தியும் முருகபக்தியுமுடையவர். ஆரம்பத்திலே நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் இருபாலைச் சேனாதி ராசரிடமும் தமிழ் கல்வியன்றி வடமொழிக்கல்வியையும் கற்ற நாவலர் ஆங்கிலக் கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியிலும் கிறீத்தவக் கல்லூரியிலும் கற்றுக் கொண்டார். அக்கல்லூரியில் படிக்கும் சைவ மாணவர்கள் கிறீத்தவ ஆசிரியரால் பரிகசித்தும் புறக்கணித்தும் வருவதைக் கண்ட நாவலர் அந்தச் சின்ன வயதிலேயே அதற்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென உறுதியாக எண்ணிவிட்டார். நாவலர் தமிழிலன்றி ஆங்கிலத்திலும் விற்பன்னராக இருத்தலைக் கண்ட அக்கல்லூரியதிபராயிருந்த பார்சிவல் பாதிரியார், நாவலரை அக்கல்லூரியில் ஆசிரியராய் நியமித்தார். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆசிரியராய் ஆங்கிலத்தையும் தமிழையும் கற்கையில் ஈடுபட்டனர். இச்சந்தர்ப்ப காலத்திலேயே பாதிரியார் நாவலரைக் கொண்டே கிறீத்தவ வேதம் என்னும்

பைபிளை, மொழிபெயர்ப்பித்தார். அதன் பின், நாவலர் தமது சைவப்பிள்ளைகளை, கிறீத்தவர்கள் மதமாற்றஞ் செய்து வருவதனை நன்கறிந்து அக்கல்லூரியில் தமது ஆசிரியப் பதவியிலிருந்து விலகிக் கொண்டார். சிவபிரானது திருவருளால் நாவலர் எந்த நூலையும் ஒருமுறை கற்ற பொழுதே அந்நூல் அவர்களுக்குத் துலாம்பரமாக விளங்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். அதனால் அவர் பல தமிழ் இலக்கண இலக்கிய தாக்க நூல்களையும் சைவ சித்தாந்த நூல்களையும் அந்தச் சின்ன வயதிலேயே கற்று முடித்து விட்டார். நல்லூர் முருகனிடம் நிரம்பிய பக்தியுடைய அவர் ஆகமவிதிப்படி, அக்கோயில் அமைப்பும் நடைமுறையும் பரிபாலனமும் இல்லாதிருக்கக் கண்டு அங்கிருந்தும் நீங்கி வண்ணார்பண்ணையை அடைந்தார்.

அவர் தன் முதற்கடமையாக மதமாற்றத்தைக் கண்டித்தும் பிரசாரம் செய்தார். சிவசின்னங்களாகிய விபூதி, உருத்திராக்கம் என்பவற்றின் சிறப்பை யெல்லாம் மக்களுக்கு விரித்துரைத்தார். தனது தொண்டுகளைச் செய்வதற்கு வண்ணைச் சிவன்கோயிலை நன்கு பயன்படுத்தினார். சிவன்கோயில் முகாமையாளராயிருந்த செட்டியார்கள், நாவலரின் தொண்டையேற்று அக்கோயிலில் சைவப்பிரசங்கஞ் செய்ய அவரை அணுவதித்தார்கள். 1947இல் தமது 25ஆம் வயதில் முதற் பிரசங்கத்தை செய்தார். சிவதூஷண கண்டனங்களை

நூல் மூலமும் துண்டுப்பிரசுரமூலம் சொற்பொழிவு மூலமும் எதிர்த்தார்.

அக்காலத்தில் அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய சைவவினாவிடையை அச்சிட்டு விநியோகித்தார். பெரிய புராணம் முதலான சைவப்புராணங்களை செய் யுளிலன்றி வசனத்திலும் வெளியிட்டார். மனிதன் தனது பகுத்தறிவினால் நீதிவழி நடந்து உய்யும் பொருட்டு ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல் வழிநூல்களை, சைவப்பிள்ளைகள் இளமையிலேயே மனனம் பண்ணிக் கற்க வேண்டும் என்னும் விருப்பால் அச்சிட்டு விநியோகித்தார். திருக்குறள், நாலடியாரையும் பதிப்பித்தார். அவையன்றி நன்னூல், இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடைகளையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இதனால் யாழ்ப்பாண மெல்லாவுர்களிலிருந்தும் பல பெரியோர் களும், மக்களும் அவரைச் சூழ வந்தனர். இலக்கணக் கொத்து பிரயோகவிவேகம் சேனாவரை தருக்கம் ஆகியவற்றையும் கூடப்பதிப்பித்தாரென்றால் என்னே அவரது அறிவாற்றல்! இவையன்றி சிவஞான போதம், சித்தியார் முதலிய சித்தாந்த நூல்களையும் பன்னிரு திருமுறை களையுங் கூடப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

நாவலர் பெருமான் தமது 32 வயதுக் கிடையிலேயே இவற்றை யெல்லாஞ் செய்து முடித்தாரென்றால் அதற்குக் காரணம் அவரது உள்ளத் தூய்மையும் இளகிய சிவப்பற்றுமென்பதில் சந்தேகமில்லை மேலும், சைவத்துக்காக யாழ்ப்பாணத்தின் பல இடங்களிலுஞ் சென்று சைவப் பிரசங்கம் செய்த நாவலர் அவர்கள் பல சைவப்பள்ளிக்கூடங் களையும் அத்திபாரமிட்டுத் தொடக்கினார். இல் வண்ணையில் சைவப் பாட

சாலையொன்றை கட்டிவிட்டார். இணுவில், கோப்பாய்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் அதிபிரசித்தமானவை.

சைவக்கல்வியும் தமிழ்க்கல்வியும் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் முகமாக பல ஆசாரமுள்ளவரை வருவித்துத் தாமே அவருக்குக் கற்பித்தார். அப்படிக்கற்றவருள், மட்டுவில், ம. க. வேற்பிள்ளை, இணுவில் நடராசையர், அம்பிகைபாகர், நாவலர் மருகர் பொன்னம்பலம் முதன்மையானவர்கள். தமிழ் நாட்டிலும் பலர் நாவலர் பெருமானுக்கு மாணவராயினர். அக்காலம் தம்மால் தாபிக்கப்பெற்ற சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்துக்கு தலைமை ஆசிரியராக, குப்பினான் பிரம்மரீ செந்திநாதையரை நியமித்தார். சைவசித்தாந்தம் படிப்பிக்கும் ஆசிரியராக இணுவில் நடராசையரை நியமித்தார். இந்தளவோடு நில்லாமல், சைவமாணவர்களுக்கு உணவு, உடை, படுக்கை என்பவற்றை இலவசமாகக் கொடுத்து அவர்கள் மூலம் சைவத்தையும் தமிழையும் கற்பிக்கும் நோக்கில் தாம் கட்டிய சைவப்பிரகாசவித்தியாலயத்தின் பக்கலில் ஒரு கனதியான, விசாலமான, உயர்ந்த இரும்புத் தூணாலமைந்த காவிய பாடசாலையொன்றையும் அமைத்து விட்டார். பல மாணவர்கள் இப்பாடசாலையை அவரின் தமையனார் மகன் சைவப்பெரியார் திரு. த. கைலாயபிள்ளை அவர்களும் அவரின் மருமகன் முறைபுண்டமகாவித்துவான் நல்லூர் பொன்னம்பலம் பிள்ளையும் ஆசிரியராகவிருந்து நடாத்தி வந்தார்கள் அங்கே அவர்களிடம் படித்து உயர்ந்த ஒருவரே மட்டுவிலூர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையாவர்.

நாவலர் அவர்கள் சைவத்தமிழ் பரப்புவதற்காக முதல் சிதம்பரத்தில்

வித்தியானுபாலன அச்சகத்தையும் யாழ். வண்ணார் பண்ணையில் ஒரு அச்சகத்தையும் நிறுவினார். தமிழையும், சைவத்தையும் வளர்ப்பதற்காக அவர்செய்யும் அரிய பெரிய சேவையை அறிந்து தண்டமிழ் நாட்டில் சைவத்தை வளர்க்கும் தலை சிறந்ததாகிய திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாசந்நிதானச் சுவாமிகள் 1849 இல் அவரை அழைத்து தமது ஆதீன மகா வித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை மூலம் அதி உயர்ந்த நாவலர் என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டி கௌரவித்தார். அதைத் தொடர்ந்து வேறும்பல சைவ ஆதீனங்களும் அவரை அழைத்து உபசாரஞ் செய்தன. நாவலர் பெருமான் சிதம்பரம் நடராசப்பெருமான் மீதும் தேவி சிவகாமி அம்மை மீதும் தனிப்பெரும் பக்தியுடைய வராயிருந்தார். தில்லை வாழ் அந்தணர் பாலும் அவ்வாறு பெருமதிப்புடையவராயிருந்தார். திருத் தொண்டரிலும், அத்திருத் தொண்டர் பெரிய புராணத்திலும், அதை இயற்றிய பேரன்பர் சேக்கிழார் சுவாமிகளிடத்திலும் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தார்.

இப்புராணம் பெருங்காப்பிய இலக்கணமுற்றும் அமைய இயற்றப் பெற்ற புராணமாகும். அதில், நாடு, நகரம், ஆறு முதலியனவன்றி நாயனார் வரலாறுகளையும் அளவாக பக்தியாக சைவம் கமழ்த்தக்கதாக தேவையற்ற வர்ணனைகளின்றி பாடி முடித்திருக்கிறார். சந்தான சாரியாருளொருவராகிய உமாபதி சிவாச்சாரியார் அவரைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் புராணமாகப் பாடினாரென்றால் அச்சேக்கிழாரின் பெருமையை அறிஞர்கள் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இப்படியான சேக்கிழார் சுவாமிக்கு சிதம்பரத்திலேயே ஒரு கோயில் கட்டவேண்டும் என்று நினைத்தார். காலஞ் சென்றாலும் இப்பெரியார் கைங்கரியத்தை அஞ்ச ஒளி - 17

வருங்காலச் சைவச்சந்ததியினர் யாராவது கட்டினால் நல்லதெனவும் கூறிவைத்தார். அவரது எண்ணம் வீண் போகவில்லை. சென்ற 2000ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்தில் சேக்கிழார் நாயனார் கோயில் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்ததாக இந்துசாதனப் பத்திரிகை மூலமறிந்தேன்.

தாமில்லாக்காலம் சைவம், தமிழ் என்பனவும் நம் மக்களும் என்னதான் செய்வார்களோ, என்று மனக்கவலையடைந்த நாவலர் பெருமானுக்கு வாய்த்த ஒரு மேதாவிடாகவே சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் நாவலர் கண்ணில் தென்பட்டார். திரு. இராமநாதன் நாவலர் தொண்டை முன்னரே அறிந்திருந்தபடியால் அவரை ஒரு முறை சென்று சந்தித்தார். அவரைக் கண்ட நாவலர் மிக மகிழ்ச்சியடைந்தார். யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை சைவர் நிலை, தமிழ்நிலை மதம்மாற்றம் என்பவை பற்றி கலந்துரையாடி எமது விஷயங்களை இந்த ஆங்கில அரசுக்கு கொழும்பில் சென்று உணர்த்துதற்கு நீரே தகுதியுடையீர் எமது சனப்பிரதிநிதியாக நீர் செல்லவேண்டும் தமிழ் சைவம் இரண்டையுமன்றி எம்மக்கள் ஆங்கிலத்திலும் முன்றேறுதல் உமது கையிலேயே இருக்கிறது. ஆதலால் எமது சிவபிரான் உமக்கு வேண்டிய துணை புரிவார் என்று சொல்லி அவரை வாழ்த்தி ஆசீர்வதித்தார். அவரது உபதேசம் பெற்ற இராமநாதன் அவர்கள் தன்னாலாகிய தொண்டெல்லாம் செய்து 33இல் கார்த்திகை மாதத்திலேயே சமாதி அடைந்தார்.

நாவலர் சொல்லை தொண்டை சிரமேற் கொண்டு இலங்கையில்ன்றி இந்தியாவிலும்பல சைவ அறிஞர்கள் தோன்றி சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்தார்கள்

ஏட்டுத்தமிழ்:

நாவலர் பெருமானுக்கு முன்னமே இங்கேயன்றித் தமிழ் நாட்டிலுமிருந்த புலவர்கள் நமக்குத் தேவையான தமிழ் நூல்களை பனை ஓலைச் சுவடிகளிலேயே எழுதிவைத்தார்கள். எழுத்தாணியால் எழுதும் போது, குற்றெழுத்துக்களுக்கு குற்றுப் போடாமலும், ர, எழுத்துக்களுக்கு கால் இழுக்காமலும் முடிப்பிசைக் குறிக்கு முதலாம் குறியீடுகளில்லாமலும் எழுதி வைத்தார்கள் ஏட்டில் சைவத் தமிழ் நூலெல்லாம் இவ்வாறிருக்கக் கண்ட நாவலர் அவர்கள் அவற்றைத் திருத்தி குற்றெழுத்துக்களுக்கு குற்றிட்டும் அரவுக்கு காலிழுத்தும் தேவையான இடங்களில் ஏற்ற ஏற்ற குறியீடுகளிட்டும் அச்சேற்றி னார்கள்.

இவ்விஷயத்தை நான் கூறவில்லை யாழ்ப்பாணத்துக்கு 2001இல் விசயம் செய்த சேக்கிழார் அடிப்பொடியென்னும் இராமச்சந்திரனே, வெளியிட்டுப் பெருமையாக நாவலரை வியந்தார்.

நாவலரின் முன் தமிழில் கட்டுரைகள் பலவற்றை பலரெழுதியிருந்தாலும் நாவலர் பெருமானின் கட்டுரை புதுமையான அழகான நடைகொண்டிருந்தது. அந்த நடையையே தமிழ் நாட்டவரும் நமது நாட்டவரும் பின்பற்றினார்கள். கட்டுரையின் சிறப்பு நடைபற்றி இரு நாட்டவரும் நாவலரைப் புகழ்ந்துள்ளார்கள். அவரது தமிழ் நடையை வியந்தும் புகழ்ந்தும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் “வசன நடை கைவந்த வல்லாளன்” என்பாராட்டி யுள்ளார். பாடியுமுள்ளார். மௌனதவமுனி பொ. கைலாசபதி B. Sc. அவர்கள் நாவலரின் அரிய தன்னல மற்ற தொண்டின் சிறப்பால்

நாவலரைப் போல் நமக்கு ஆளில்லை

என்று பாடியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டுப் புலவர் பலர் நாவலரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். அவருள் சுந்தானந்தபாரதியார் பாடிய பாடல்கள் சில:

1. நாவலரென்கையிலே, நாவெல்லாந் தேனூறும் ஜீவ மலினிலே கிளியே சிவம்வந்து தித்திக்குமே.
2. ஆழக்கடலைப்போல அறிவுக் கடலுடையார் ஈழத்துச் சிங்கமெடி கிளியே, இலக்கியச் சுரங்கமெடி.
3. பைந்தமிழ் வியாசரவர், பகபதி நேசனவர் ஐந்தாங் குரவரெடி கிளியே, ஆறாவ தாராரோ?

1879இல் கார்த்திகை மாசத்தில் மகநட்சத்திரத்தில் சிவபதப்பேறெய்திய நாவலரைப் பற்றி பாராட்டியும், உரைத்தும் எழுதியும் பின்பற்றி வாழ்ந்தவர்களுள் மட்டுவில், பண்டிதமணி குறிப்பிடத்தக்கவர்.

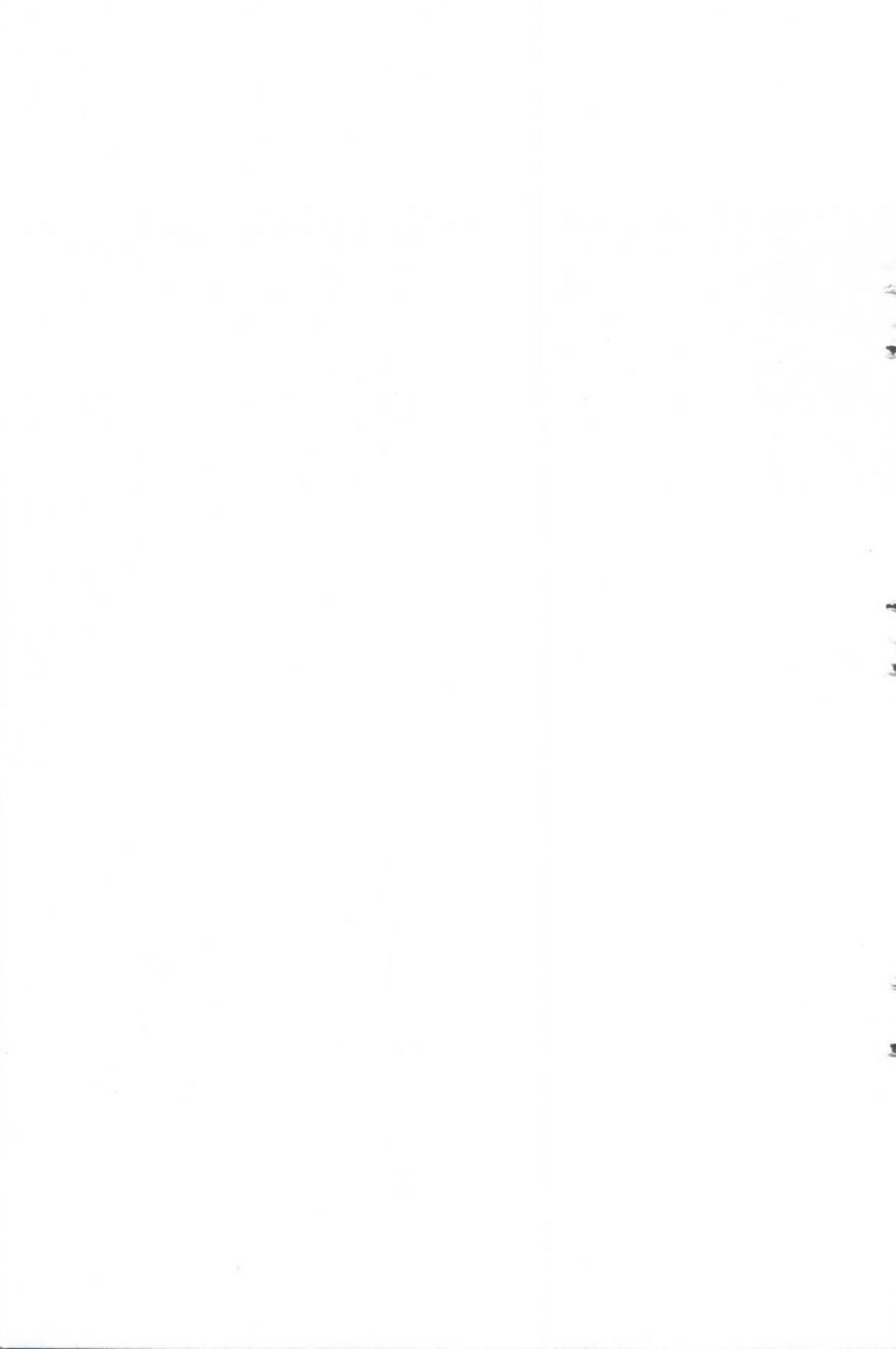
நாவலரின் சிவபதப்பேறு குறித்து நீர்வேலிச் சிவசம்புப் புலவர் தமது உள்ளக்கிடக்கையை வெளியிட்டுப் பாடிய பாட்டு:

“ஆசூர னில்லைப் புகலியார் கோனில்லை ய்ப்பனில்லைச் சூரு மாணிக்க வாசக னில்லைத் திசையளந்த பூசுரு மாறு முகநாவ லனில்லைப் பின்னிக்கியார் நீசூரும் வேணியன் மளக்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையே”

என்று வருந்திப் பாடியுள்ளார்.

நாவலர் பெருமானது நினைவினையாவரும் அறிந்து கொள்ளுமாறு அவரது குருபூசைத் தினத்தில் அவரைப்பற்றி பாராட்டி பூசை செய்து வழிபடுதல் நமது கடமையல்லவா! வாழ்க நாவலரது நாமம்; வளர்க அவரது புகழ்.

வணக்கம்

ஞானச் சுடர் வேல் வீரனே

பாட வேண்டும்யான்

பாடி யுன்றன்முன்

ஆடவேண்டும் முருகா

பன்னிரண்டு கை

ஆறும் திருமுகமும்

பரித்த வேலுடன் முன்வா

நாடு மடியவர்கள்

ஓடியனைத் தொடர்

நலம்பரிந்து காக்கும்

நல்ல ஆற்றங்கரை

செல்வச்சந் நிதிக்கோயில்

நன்று நின்ற முருகா

வாடுந் தமிழரிடர்

ஓடவரம் நல்கி

வாய்த்த அவர் வீட்டையடைய

வைத்த குகனே கந்தா

வள்ளி தெய்வ யானையின்

மணவாள வள்ள ல்நாத

ஆடல் பாடல் நிறை

ஆற்றங் கரைவாமும்

ஐய குமரேச குகனே

ஆச்சிரமத் தடியார்

போற்று ஞானச்சுடர் வேல்

அமர்ந்த திருக்கர வீரனே

முதுவரும் புலவர் வை. க.

**கருணையே வடிவான சந்நிதிக் கந்தனிடம்
நல்ல தருணமாயிப்போது தூது விட்டோம்**

கிளிகாள்!

மரகதரத் தினமகையை வண்ணநிறக் கிளிகாள்!
மதித்தடியேம் பருந்துயரை மனதிற் கொண்டு பறந்தே
சுரந்து அருள் பொழியுஞ் செல்வச் சந்நிதியா னிடம்போய்
சுடர்நெடுவேற் கையானே, சுப்ரமணியா வென்று
இருந்த பொருள் அத்தகையுமீ எல்லாம்விறந்து மக்கள்
எத்தனைநாள் இந்தநிலை இருக்கும் என்ற நிலையுமீ
புரிந்தவனின் செவியார பெட்டினே உரைத்து
பெருமையுடன் திரும்பிடுவீர் பிரச்சனைப்ப டாதே.

கேசவங்காள்!

வானளாவி மலைகள் தாவி வருகருமே கங்காள்!
வையகமே வாழும்படி வானமிர்தம் பொழிவீர்
ஞானிகாளி தாசன்தூதாய் சென்றதுபோ லின்று
நமது இந்நாள் நிலைமை அந்த ஞானவேலற் குரைத்து
தானதர்மம் தழைத்திடவும் தத்தளிப்பு நீங்க
தமிழோடு கல்விகற்கும் தன்மையெல்லாம் ஓங்க
ஆனதெல்லாஞ் சொல்லி எங்கள் ஆறுமுகற் குரைத்து
அவன்கருணை பெற்றுடனே ஆடியோடி வருவீர்.

ஆறுகால் பறவைகாள்!

ஆறுகால் சிறுபறவை வண்டுகளே! வாரீர்
அரும்புமலர் தேனுடன்தா நகுந்திப்பறற் திருவீர்
ஹைந்தமிழ் மகளிர்மக்கள் கோலமுதி யோர்கள்
குறித்தபடி முதலான கால்நடைகள் எல்லாம்
வேறுபட்டு பட்டினியாய் மேவுவதும் குகற்கு
வில்லங்கப் பாடி ல்லாம் விளக்கமாக வுரைத்து
ஈறில் நல்ல பண்போல நீங்காரம் பாடி
இனிதுடனே வந்திருவீர் எங்கள்மலம் சிறக்க.

முதுபெரும்புலவர் எ.வ.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்

திருப்புகழ் செல்வச் சான்றிதழ் வெருமானே

அருணா சலய்க்கித்த அருணாவிர் நாதருக்க
 அரியபுகழ் யா. வைக்க அருளாளனே
 அன்பாள குருபுரந்த துன்பாள ஸங்கை தீர்த்து
 அந் பிள்ளைந் தயிற் கேட்ட ஆறுமுகனே
 ஒரு நாலை மாக்கி குந்து அவ்வைக்கட்ட யுழ் கேட்க
 உதிர்த்த யுழ் உயிர்க் தினை கருமைன்றாயே
 உணர்ந் தவ்வை நாலைமுற அவ்வைக்க முள்ளின்ற
 ஒயிற் கந்த களாமியான உயர் முருகனே
 கருணா விவகத்தினி ஒங்காய் வெருளாறியா
 கர்வ அயள் செவ்வி தட்டிய கந்த வேளே
 கண்ணுதலி வெருள்கேட்க உள்கிழந்து உணர்சொன்ன
 கருணையுள்ள அரியபுகழாம் காந்திகேயனே
 திருமாலின் மருமுகனே திருக்கந்த கேட்ட மாள,
 செல்வனே சேவற் கொழ மருமுருகனே
 தேவர்களும் நாவலரும் கேடயே போற்று சின்ற
 சேயோனே செல்வச் சான்றிதழிற் வெருமானே!

ஆறுமுகமான வெருள்

தன்தைசினம் பொலிக்கவினை யாடுமுக வெருள்தே
 கமிழ்முனிக்க உயிநசம் செய்கமுக வெருள்தே
 வினா வதும் காந்திகையா ஸுண்ட முக வெருள்தே
 வெற்றியே வேந்தினினை யாடுமுக வெருள்தே
 தொலிவடமா ஸுங்க்கோயில் அமாந்தமுக வெருள்தே
 தொலியு தொட்டு அள்ளக் கொடைக்க உதவுமுக வெருள்தே
 அகட்டி தொழும் ஆறுமுக மாளவெருள் ஆதி
 ஆடியாய்கொறி வினை யாடும் வெருமானே.

ஆறுமுகமான வெருள் க. சிந்தாமணி

அகில உலகமல்லாம் அருள்மறை பொழி அன்னக் கந்தள் சந்நிதியான்

ஆற்றங்கரை யோரத்திலே அகலகடலின் தீர்த்திலே
வீற்றிருக்குக் சந்நிதிக் கந்தள் - கிளியே
வெற்றிலைல் கையவரை - அழகர்கள்
வேண்டும் வாய் கொடுப்பா வரை

வார்த்தையினா லவன்புகழை வாரிக் கூறு முடியாது
கீர்த்தியான அற்புகளரை - கிளியே
கிடைத்தனவோ கோழவெற - கச்சியப்பன்
கிடைத்தற் கரும் புராணம் யாவரை

முந்தி நலம் தீர்த்தம் முன்றும் முறையா யணமந்திடுக்கும்
யாகதியமாஞ் செல்லச் சந்நிதியை - கிளியே
யத்தியோடு சென்று யணந்திலை - அருள்மலர்ய
யாதன் முத்துக் குயாவை

அகிலத்தில் கோயிலெல்லாம் அருள்முருகன் காட்சியானை
திருவானை சந்நிதியிலும் - கிளியே
தினந்தினம் காட்சி காட்டுவான் - அன்புறெல்லாம்
தேமக் காண லுமவருவானை

அடியாராய் யோகனநால் அவைகளுள் கைவளாக
யணியாக ஆச்சிரமத்திலே - கிளியே
யத்தர்க்கெல்லாம் அன்மை யானிக்கினர் - சந்நிதியான்
யாதமன் யணியது வென்றே.

121

முதுவெரும் புலவர் அமரர். திரு. வை. க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்
வாழ்ந்தகாலம் 16.09.1914 - 02.11.2015 ஆகும்

இவர் இணுவில் மஞ்சத்தடியைச் சேர்ந்த அமரர்கள்
கந்தர்- ஆனந்திப்பிள்ளை தம்பதியினர் இரண்டாவது மகனாகப் பிறந்தார்
மரபுவழிக் குலதெய்வமான இணுவில் சிவகாமி அம்மன் அருளால்
இனிதே கல்வி கற்று 1931ல் ஆசிரியரானார். 1970 வரை
ஆசிரியப்பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

“புலவர் மணி” “கலாபுஷணம்” எனப்பட்டங்கள் பெற்று
இவர் பல பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். திருமுறையோதல்,
புராணப்படிப்புகள், சமயச் சொற்களியுரைகள் என தனது வாழ்நாளை
தவய்வொழுதாக்கப்போற்றி வாழ்ந்தார். அளவெட்டி மண்ணில்
நீண்டகாலம் வாழ்ந்த இவர், அளவெட்டி சைவ வாலியர் சங்க மூலமும்
தனது நற்பணிகளை செய்து வந்தார். சுமார் நூற்று ஒரு ஆண்டுகள்
வாழ்ந்த இவரது பாடல்கள்

“ஞானச்சுடர்” என்ற தொண்டமனாறு சந்திதியான் ஆச்சிரம
கலைப்பண்பாட்டு வெளியீடுகளில்
தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தமை போற்றுகுரியது

பதிப்பாசிரியர்